ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2020 - Τεύχος 152

Άφησε το παρελθόν στο έλεος του Θεού,
το παρόν στην αγάπη Του,
και το μέλλον στην Πρόνοιά Του.

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ὁ πνευματικὸς ἱδρυτὴς μας μακαριστὸς Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων Κωνσταντῖνος († 24 Μαρτίου 2007)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

- **ΘΗΒΑ:** ὁδός Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου 10, Τ.Κ. 32200
  τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00}-6^{30} μ.μ. κάθε Τρίτη, 10^{00}-12^{00} π.μ. κάθε Τετάρτη, 10^{00}-11^{00} π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** ὁδός Λουκά Νίκαινα 14, Τ.Κ. 32100
  τηλέφωνα: (22610) - 22466, (22610) - 23516
  ὧρες λειτουργίας: 5^{30}-7^{00} μ.μ. καθημερινῶς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ «ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ»:** Θερινούς μῆνες εἰς Ἀνάληψιν Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
  τηλέφωνο: 22670 - 31290.
  Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.
- **ΙΤΕΑ ΦΩΚΙΔΟΣ:** ὁδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
  τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00} -7^{00} μ.μ. καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** ὁδός Συνταγματάρχου Ψαρροῦ 100, Τ.Κ. 33055
  τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
  ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος:
Μαρίνα Μπέκου, Νοσηλεύτρια Α΄ Βαθμοῦ
Ἀντιπρόεδρος:
Θεοδώρα Σκορδᾶ, Ἀξιωματικός ε.ἀ
Γραμματεύς:
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου, Θεολόγος
Ταμίας:
Μαρία Σταυριανοῦ, Οἰκονομολόγος
Εἰδικός Γραμματεύς:
Ἀθανάσιος Μούσης,
Μηχανικός Ἐνεργειακῆς Τεχνολογίας Τ.Ε.
Μέλη:
Ἀργυρώ Σώχου, συνταξιοῦχος Ἰδιωτ. τομέα
Ἑλένη Σίμου, Τεχνικός Ὑπολογιστικῶν Συστημάτων

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
δέχεται στους εξής Τραπεζικούς λογαριασμούς

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**

ALPHA BANK
IBAN: **GR890140 47104710 0200 2005 848**

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τήν ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδώσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαῖο περιοδικό, ἰδιοκτησία τοῦ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.

Ὁδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 3003-808,
κιν.: 690 916 0060

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Μαρίνα Μπέκου, Μαρία Σταυριανοῦ,
Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος κατά νόμο:
Μαρίνα Μπέκου, Ὀρφανίδου 59,
Ἄνω Πατήσια - Ἀθήνα, Τ.Κ. 11142

Ἐκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υἱοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε.
Ἀνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Ἀχαρνῶν, 136 71
τηλ.: 210 3410-436, www.lyhnia.com

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

«Ἐπεφάνη ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις...» (Τιτ. β' 11)

Εὐλογημένο, εἰρηνικό, χαριτοφόρο, ὑγιεινό κατ' ἄμφω καί μεστό πνευματικῶν καί βιοτικῶν ἀγαθῶν τό νέο σωτήριο ἔτος 2021.

Διανύσαμε μέ τήν Χάριν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δι' ἄκραν ἀγαθότητα καί φιλανθρωπίαν ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν, τό **Ἅγιο Δωδεκαήμερο** (Χριστούγεννα, Πρωτοχρονιά καί εἴσοδος εἰς τό νέο χρόνο) καί ἀκολούθησε ἡ ἀκροτελεύτια Δεσποτική ἑορτή τῶν Θεοφανείων ἤ τῶν Φώτων.

Κατά τήν μεγάλη αὐτή ἑορτή τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς μας Ἐκκλησίας, κατά τήν ὁποία ***«ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου*** (τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ) ***ἡ τῆς Τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις», «ἐπεφάνη ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς ἵνα ἀρνησάμενοι τήν ἀσέβειαν καί τάς κοσμικάς ἐπιθυμίας σωφρόνως καί δικαίως καί εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι»***, σύμφωνα μέ τό Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου τῶν ἐθνῶν Ἀποστόλου Παύλου.

Ἄς ἀκούσωμεν τί λέγει ὁ μελίρρυτος Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος διά τήν σωτήριον Χάριν τοῦ σαρκί ἐπιφανέντος Θεοῦ (παραθέτομεν τόν λόγον του σέ μετάφρασι): ***«Ἡ Χάρις εἶναι τό μέγιστο ὅπλο. Εἶναι τό τεῖχος τό ἄρρηκτο, εἶναι ὁ πύργος ὁ ἀσάλευτος. Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τούς ὑπενθύμισε τήν Χάριν, διά νά τούς κάμῃ περισσότερο προθύμους. Ἄν ἀπό τά πολύ χειρότερα ἀπαλλαχθήκατε μέ τήν βοήθεια τῆς Θείας Χάριτος, πολύ περισσότερο θ' ἀπαλλαγῆτε ἀπό τά μικρότερα, ὅταν ἔχετε καταστῇ πλέον φίλοι καί ὁ καθένας συνεισφέρῃ μέ τόν ἀγῶνα του»*** (Ε.Π.Ε. 17, 722). ***«Καί ἄν εἶναι κάποιος δοῦλος, ἐπάνω ἀπό τήν ἐκτίμησιν τοῦ κυρίου του, νά ζητῇ τήν Χάριν ἀπό τόν Θεόν. Ἡ γυναίκα ἐπάνω ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ ἄνδρα της, νά ζητῇ τήν Χάριν ἀπό τόν Θεόν. Ὁ στρατιώτης ἐπάνω ἀπό τήν ἐκτίμησι τοῦ ἄρχοντα, νά ζητῇ τήν Χάριν ἀπό τόν Θεόν... Καί πῶς ἀλλοιῶς εἶναι δυνατόν κάποιος νά εὕρῃ τήν Χάριν τοῦ Θεοῦ, παρά μόνο μέ τήν ταπει-***

νοφροσύνη;» (Ε.Π.Ε. 18, 28). ***«Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι ὀφειλή, ἀμοιβή, οὔτε ἀνταπόδοσις»*** (Ε.Π.Ε. 18, 36).

Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, ὁμιλῶν διά τήν δωρεάν τοῦ Θεοῦ πρός τούς ἀξίους καί πιστούς, γράφει: *«Ὁ Θεός κατά συνήθεια σῴζει πάντοτε τούς ἀξίους, ἄν καί ἡ ὑπόσχεσίς του ὑπάρχει δι' ὅλον τό ἔθνος... Ἔτσι μέ τό νά εἰπῇ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «ἐκλογή», ἔδειξε τήν ἐκλογή τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, ἐνῷ μέ τό νά κάμῃ λόγον διά τήν χάριν ἔδειξε τήν δωρεά τοῦ Θεοῦ»* (Ε.Π.Ε. 17, 376). Καί ὁ χρυσορρήμων Ἅγιος ἐρωτᾶ ρητορικά καί ἀπαντᾶ ὁ ἴδιος: *«Ἄν ἡ δωρεά τῆς Χάριτος σώζῃ, διατί δέν σῳζόμεθα ὅλοι; Ἐπειδή δέν θέλετε. Ἡ Χάρις, παρ' ὅλο πού εἶναι Χάρις, σῴζει μόνον ἐκείνους πού θέλουν, ὄχι βεβαίως ἐκείνους πού δέν τήν θέλουν, πού τήν ἀποστρέφονται, πού ἐναντιώνονται καί τήν πολεμοῦν»* (Ε.Π.Ε. 17, 376).

Ἀγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Ψάλλει πανευφρόσυνα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία: ***«Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καί τό φῶς Σου Κύριε· ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντας σε, ἦλθες ἐφάνης τό φῶς τό ἀπρόσιτον»***. Ἐφανερώθη ἐπίσημα καί πανηγυρικά εἰς τήν οἰκουμένη (ὁ Θεῖος Λυτρωτής μας) καί τό θεϊκό Του φῶς ἐσημειώθη ἐπάνω εἰς τήν ἀνθρώπινη ὑπόστασί μας, καθώς τόν ὑμνοῦμε μέ ἐπίγνωσιν, λέγοντας εἰς Αὐτόν· ἦλθες καί ἐφανερώθης εἰς τόν κόσμον, Ἐσύ πού εἶσαι τό φῶς τό θεῖο καί ἀπρόσιτο.

Τά Ἅγια Θεοφάνεια εἶναι ἡ κατ' ἐξοχήν ἑορτή τοῦ Θείου Φωτός. Μέ αὐτή φωτίζεται ὅλη ἡ Δημιουργία τοῦ Θεοῦ, ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα, ὁ ὅλος ἄνθρωπος, ὁ νοῦς, ἡ ψυχή καί ἡ καρδία του, ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ, τά οὐράνια καί τά ἐπίγεια. ***«Αἱ Ἀγγελικαί, προπορεύεσθε Δυνάμεις, ἐκ τῆς Βηθλεέμ, πρός τά ῥεῖθρα Ἰορδάνου», «πᾶσα δέ γῆ ἀγαλλιάσθω, Χριστός ἔρχεται, τήν ἁμαρτίαν τοῦ Ἀδάμ, καθᾶραι ὡς εὔσπλαγχνος», ψάλλει ἐπικαίρως ὁ ἱερός ὑμνῳδός. «Φῶς ἐκ φωτός, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐπιφανείς Θεός· τούτον λαοί προσκυνήσωμεν»***.

Εἰσήλθαμε, μέ τήν Χάριν τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Κυρίου καί Θεοῦ μας, εἰς τό νέο σωτήριο ἔτος 2021, μέ τίς καλύτερες ἐλπίδες καί προσδοκίες, καταπονημένοι, ὅμως, ἀπό τά θλιβερά γεγονότα καί τήν βαρειά δοκιμασία, πού ἐπέφερε ἡ ἐπιδημία τοῦ δεινοῦ κορωνοϊοῦ κατά τό διαρρεῦσαν διάστημα τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τήν Ἑλληνορθόδοξη Πατρίδα μας καί ὁλόκληρο σχεδόν τόν κόσμο. Διά τήν μεταβολήν αὐτῆς τῆς ἐπαχθοῦς καί δυσαρέστου καταστάσεως δέν φθάνει ἁπλῶς ἡ ἡμερολογιακή ἀλλαγή τοῦ νέου χρόνου, ὅπως φαντάζονται πολλοί συνάνθρωποί μας κατά ἕνα τρόπο μηχανικό, ἀλλά πρέπει νά κινητοποιηθοῦν καί νά συνεργασθοῦν **δύο παράγοντες: ὁ θεῖος καί ὁ ἀνθρώπινος.** Ὁ Πανάγαθος Κύριος καί Θεός μας, δεχόμενος **τήν μετάνοια, τίς προσευχές καί τά ἐγκάρδια αἰτήματα τοῦ Λαοῦ τοῦ Θεοῦ διά τήν καλήν ὑγιείαν τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, τήν πνευματική ἐγρήγορσι καί νῆψι, τήν κατά Θεόν ἀναγέννησι καί ἀνακαίνισι, τήν κάθαρσι, τόν θεῖο φωτισμό καί τήν μέθεξι τῆς Θείας Χάριτος, ἀφ' ἑνός. Καί ἀφ' ἑτέρου, ὁ θεῖος πόθος τῶν πιστῶν, ὁ συνεχής πνευματικός ἀγώνας καί ἡ ἐνάρετη κατά Χριστόν διαγωγή καί ἀναστροφή, ἡ πίστις, ἡ ἐλπίδα καί**

ἡ ἀγάπη, ἡ ὑπομονή καί ἡ καρτερία εἰς τά συμβαίνοντα εἰς τήν ζωήν μας κατά τήν δυσχερῆ αὐτήν περίοδο τοῦ κορωνοϊοῦ καί ἡ μέ ἐμπιστοσύνη εἰς τόν Παντοδύναμο Κύριο καί Θεό μας καί τήν πάνσοφη Πρόνοιά Του ἀνάθεσις «ἑαυτῶν καί ἀλλήλων καί πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ», ὅλα τά ἀνωτέρω θά φέρουν σύν Θεῷ τήν ποθούμενη ἀλλαγή καί μετάνοια, τήν εἰρήνη, τήν ὁμόνοια καί τήν ἀδελφωσύνη, τήν πνευματική ἄνοδο καί τήν κατά Θεόν προκοπή τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος.

Ἄρχοντες, Ἱερός Κλῆρος καί Λαός, ἐάν κατανοήσωμεν τόν λόγον τοῦ Κυρίου μας· ***«χωρίς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν»***, θά ἐξέλθωμεν συντόμως ἀπό τήν δεινήν συμφοράν καί τήν κατάθλιπτον κατάστασιν, πού ἕνα σχεδόν χρόνο ἔχει ἐπιφέρει εἰς τήν ζωήν μας ὁ φοβερός αὐτός ἰός τοῦ κορωνοϊοῦ, ὁ ὁποῖος μεταλλασσόμενος γίνεται ἔτι προβληματικός καί ἐπικίνδυνος. Εἶναι καλά καί ἐπιβεβλημένα τά ὑποδειχθέντα μέτρα ἀσφαλείας καί αὐτοπροστασίας καί πρέπει νά τηροῦνται, διά νά ἀποφεύγωμεν τόν κίνδυνον διασπορᾶς τοῦ κορωνοϊοῦ.

Ἰδιαιτέρως, θά πρέπει νά προσέξουν οἱ κυβερνῶντες ὅ,τι πάντοτε ἐτηροῦσαν μέ εὐλάβεια καί προσοχή οἱ εὐσεβεῖς πρόγονοί μας. Σέ περιπτώσεις καί περιστάσεις σοβαρῶν –καί σοβαρωτέρων τοῦ κορωνοϊοῦ– λοιμωδῶν ἀσθενειῶν καί ἐπιδημιῶν **ἡ πρώτη τους κίνησις ἦτο νά προστρέξουν εἰς τούς Ἱερούς Ναούς νά λειτουργηθοῦν, νά ἁγιασθοῦν, νά κοινωνήσουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, νά τελεσθῇ τό Ἱερόν Μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου, ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ, Ἱερή Ἀγρυπνία κ.ἄ. Οὐδέποτε ἔκλεισαν οἱ Ἐκκλησίες μας, οὔτε καί στίς πιό σκληρές Κατοχές (Τούρκων, Γερμανῶν, Βουλγάρων κ.ἄ.)**.

Ἡ Ἁγία μας Ἑλληνορθόδοξη Καθολική Ἐκκλησία, παρότι συνεφωνήθη μέ τήν πολιτική ἡγεσία τῆς Πατρίδος μας νά διεξαχθῇ κανονικά ἡ Θεία Λατρεία εἰς τούς Ἱερούς Ναούς μας κατά τάς τρεῖς Δεσποτικάς ἑορτάς (Χριστούγεννα – Περιτομή - Θεοφάνεια), προβάλλει δικαίως, κανονικῶς καί νομίμως τό συνταγματικό της δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας Θείας Λατρείας, ὅταν ἐν τῷ μεταξύ οἱ κυβερνητικοί παράγοντες ἀπεφάσισαν μονομερῶς νά κλείσουν οἱ Ἐκκλησίες μας διά τόν Λαόν τοῦ Θεοῦ κατά τήν ἑορτήν τῶν Θεοφανείων, τοῦθ' ὅπερ συνιστᾶ ἐνέργειαν ἀντικανονικήν καί ἀντισυνταγματικήν. **Ἐάν, λοιπόν, δέν κατανοηθῇ ἀπό τήν Πολιτεία ὅτι μέ κλειστές Ἐκκλησίες δέν εἶναι δυνατόν νά ξεπερασθῇ συντόμως καί αἰσίως ἡ «φαραωνική πληγή» τοῦ κορωνοϊοῦ καί ὅτι ὁ εὐσεβής Λαός δέν δύναται νά ἀντέξῃ τήν πολύμηνον στέρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς Θείας Λατρείας, καί δή τοῦ Θείου Δώρου τῆς Θείας Κοινωνίας, τότε θά παρατείνεται ἡ ταλαιπωρία τῶν Χριστιανῶν μας καί ἡ Πατρίδα μας θά ὑφίσταται ὅλες τίς συνέπειες μιᾶς μακρονοσίας, δηλ. μιᾶς παρατεταμένης ἐπιδημίας.**

Εὐχόμενος, ὅθεν, εὐλογημένην καί εἰρηνικήν τήν ἐνιαύσιον περίοδον τοῦ νέου σωτηρίου ἔτους καί ταχίστην ἀπαλλαγήν ἀπό τῆς ἐπελθούσης δεινῆς συμφορᾶς τοῦ κορωνοϊοῦ, διατελῶ,

Μετ' εὐχῶν καί εὐλογιῶν

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων

Σεραφείμ

Σκέψεις στο κατώφλι του Νέου Χρόνου

Αγαπητοί μου συνεργάτες και φίλοι του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.,

Έφτασε το 2021 με την Ελλάδα μας να δοκιμάζεται από την επέλαση της μεγάλης επιδημίας που γονάτισε όλα τα κράτη και τις κυβερνήσεις παγκοσμίως. Ίσως επέτρεψε ο Θεός, από τη μεγάλη του ευσπλαχνία, λόγω της αποστασίας μας, να γίνει ευάλωτος όλος σχεδόν ο πληθυσμός της γης σε αυτόν τον μικρό αλλά πανίσχυρο εχθρό. Είναι άλλη μία παιδαγωγία της Αγάπης Του, που καταδέχτηκε για την σωτηρία μας να γεννηθεί μέσα σε φάτνη αλόγων και σε μικρό διάστημα να ανεβεί πάνω στο Σταυρό. «Ὁ πάντας θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν», «ὁ ἐλθὼν καλέσαι ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν».

Θα σου πάει καλά όλη η χρονιά, αν και την πρώτη του μηνός και κάθε μέρα κάνεις αυτά που αρέσουν στον Θεό. Διότι η ημέρα γίνεται κακή ή καλή όχι από τη δική της φύση, αφού δεν διαφέρει η μια μέρα από την άλλη, αλλά από τη δική μας επιμέλεια ή ραθυμία.

Αγίου Ιωάννου Χρυσοστόμου

Πρέπει να καταλάβουμε πόσο ανθρώπινοι, πόσο γήινοι είμαστε μπροστά στην άμετρη Αγάπη Του και το Έλεός Του. Αγαπητοί μου, μόνο με το ήμαρτον και το ελέησον μπορεί να ελεήσει ο Θεός και να κατοικήσει η Χάρις του Θεού μέσα μας και να μας κάνει ανθρώπους «καινούς». Κάποιοι ρώτησαν έναν γέροντα τι χρησιμεύει η μνήμη και αυτός απάντησε: «Για να θυμόμαστε τις αμαρτίες μας. Τίποτε άλλο, για να θυμόμαστε τις αμαρτίες μας». Μόνο κοιτώντας τις αμαρτίες του παρελθόντος μπορούμε να ατενίσουμε το μέλλον με αισιοδοξία και ελπίδα ότι είναι εκεί ο Κύριός μας που προσπίπτει με ανοιχτή αγκαλιά για να συγχωρέσει τα λάθη μας. Μόνο δια της μετανοίας έρχεται η Χάρις του Αγίου Πνεύματος. Έτσι θα ανοίξουν τα μάτια της ψυχής μας στο φως της διακριτικής Αγάπης Του, για να απαλύνει τις πληγές του πεπτοκώτος Αδάμ. Έτσι η ζωή μας θα αποκτήσει νόημα δουλεύοντας καθημερινά την ψυχή μας για την αιωνιότητα.

Στο κατώφλι του νέου χρόνου ακούω τα λόγια του Αγίου Σιλουανού: «Κλαίει ἡ ψυχή μου διὰ τὸν κόσμο ὅλον. Πίπτω εἰς τὰ γόνατα καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς ἀδελφοί, ὁ Κύριος πλήρης ἐλέους ἀναμένει τὴν μετάνοια ἡμῶν. Μετὰ δακρύων παρακαλῶ, μετανοεῖτε ἐν ὅσῳ εἶναι εἰσέτι καιρός...». «Τεκνία μου, οὓς πάλιν ὠδίνω μέχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν» λέγει ο Απόστολος (Γαλ. Δ΄ 19). Και συνεχίζει ο Άγιος Σιλουανός: «Πόσο εὐτυχὴς θὰ ἤμουν ἂν ὅλοι οἱ λαοὶ ἐγνώριζαν τὸν Κύριο! Κύριε, δῶσε Σὺ ὁ Ἴδιος, να Σὲ γνωρίσουν με τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ὅπως ἔδωσες στους Ἀποστόλους τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ Σὲ γνωρίσαν, δῶσε ἔτσι καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμο να Σὲ γνωρίσει με τὸ Ἅγιο Πνεῦμα».

Χωρίς την ελπίδα στο άμετρο έλεος του Θεού δεν μπορούμε να προχωρήσουμε στη νέα αυτή χρονιά η οποία από το ξεκίνημά της φαίνεται δύσκολη. Μόνο πιστεύοντας σε έναν Θεό Πατέρα Παντοκράτορα Ποιητήν ουρανού και γης ορατών τε πάντων και αοράτων μπορούμε να αποβάλουμε τον φόβο από όλα αυτά τα σοβαρά που συμβαίνουν γύρω μας. Ίσως ήρθε η ώρα να

συνειδητοποιήσουμε ότι μόνο η προσευχή δια της ταπεινώσεως μπορεί να μας δώσει τη ζωή μας πίσω. Την πνευματική ζωή, τη ζωή κοντά στον Χριστό, «ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν...Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος» [Ψαλμός ΡΚ΄ (120)].

Τελειώνω τις σκέψεις μου με στίχους από τη Μαρία Μουρζά που μιλάει για την δύναμη της προσευχής στο βιβλίο της «Προσανάμματα»:

«Μόνο η προσευχή μπορεί να μας παρηγορήσει.
Μόνο η προσευχή μπορεί να μεταβάλλει την αρρώστια σε δύναμη,
Την ανεργία σε έργο,
την ασπλαχνία σε σπλάγχνα οικτιρμών...
Μόνο η προσευχή μπορεί να ξεφοβίσει
την τρομοκρατημένη μας ύπαρξη
και να γλυκάνει την αγριεμένη ψυχή μας.
Ζούμε σε καιρούς χαλεπούς.
Ζούμε σε καιρούς απαράκλητους.
Γύρω μας παντού τραγικά αδιέξοδα.
Όμως η Εκκλησία δεν τα χάνει...
Η Εκκλησία κάνει ξανά ό,τι έκανε πάντα:
μας καλεί σε προσευχή.
Έτσι έβγαλε τον απόστολο Πέτρο από την φυλακή...
οι χριστιανοί προσεύχονταν...
Έτσι βγήκαν οι τρείς παίδες άθικτοι απ' τη φωτιά...
Έτσι έφερε τη βροχή ο προφήτης Ηλίας...
Έτσι πολλαπλασιάζει τα ψωμιά και τα λάδια...
Έτσι αγιάζει τα νερά...
Όποιος θέλει θα πάρει...
Όποιος ζητήσει θα βρει...
Όποιος πιστέψει θα δει...».

Μαρίνα Μπέκου
Πρόεδρος Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Θεο-εγκατάλειψη και το «ουράνιο επιτίμιο» του COVID-19

Στιγμιότυπο από τον εορτασμό του Αγ. Διονυσίου, προστάτη της Ορθόδοξης κοινότητας στο Ουλσάν Κορέας, χοροστατούντος του Σεβ. Κορέας κ. Αμβροσίου (17/12/2020)

Προκαλεί μεγάλη εντύπωση το γεγονός ότι από την πτώση των πρωτοπλάστων και την εξορία τους εκ του Παραδείσου μέχρι την έλευση του Μεσσία πέρασαν αναρίθμητοι αιώνες. Όλο αυτό το μεγάλο διάστημα φαινόταν σα να είχε εγκαταλείψει ο Θεός τον άνθρωπο στην τύχη του.

Αυτό όμως δεν είναι αλήθεια. Ο Θεός ποτέ δεν εγκατέλειψε το πλάσμα των χειρών Του. Παρακολουθούσε με πατρική στοργή την πορεία του ανθρώπου επί της γης και κατά καιρούς έστελνε μηνύματα της παρουσίας Του, μέσω των Αγγέλων Του, των Προφητών Του, των θαυματουργικών επεμβάσεών Του, των παιδαγωγικών δοκιμασιών Του, καλλιεργώντας συστηματικά και υπομονετικά τη λαχτάρα της αναζήτησής Του στις καρδιές των μεταπτωτικών ανθρώπων.

Ήταν τόσο πολύ μεγάλη η πτώση και η ανταρσία των πρωτοπλάστων κατά του Δημιουργού Τους, ώστε χρειάστηκε να περάσει πολύς χρόνος προετοιμασίας, για να δεχθεί ο άνθρωπος τον αναμενόμενο Μεσσία.

Στην εποχή μας, το μεγάλο κακό της πανδημίας του COVID-19 έχει προκαλέσει σε πολλούς ανθρώπους το αίσθημα της θεοεγκατάλειψης. Νομίζουν ότι ο Θεός μας εγκατέλειψε. Αλλά ο Θεός μπορεί φαινομενικά μεν να κρύβεται για παιδαγωγικούς λόγους, ποτέ όμως στην ουσία δε μας εγκαταλείπει. Η χάρη Του δε χάνεται ποτέ από τον άνθρωπο· αυτό που συμβαίνει είναι ότι πολλές φορές δε φαίνεται. Εάν στην πραγματικότητα χανόταν, θα χανόμασταν όλοι μονομιάς. Χωρίς τη χάρη του Θεού κανένας δεν μπορεί να ζήσει.

Την φαινομενική θεοεγκατάλειψη τη ζουν όλοι οι άνθρωποι. Όπως πολλές φορές ζούμε έντονα την παρουσία του Θεού μέσα μας, έτσι ζούμε κάποιες φορές και την προσωρινή απουσία Του, για να ταπεινωθούμε και να στηρίζουμε την πνευματική μας πρόοδο όχι στις δικές μας δυνάμεις, αλλά αποκλειστικά και μόνο στον Θεό, που μας είπε: «χωρίς εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα» (Ιω. 15:5).

Είναι χαρακτηριστικό και διδακτικό για όλους μας ότι και ο Χριστός ως Άνθρωπος έζησε την θεοεγκατάλειψη πάνω στον Σταυρό, γι᾽ αυτό και κραύγασε με δυνατή φωνή: «Θεέ μου, Θεέ μου, ίνα τι με εγκατέλειπες;» (Μτ. 27:46).

Η τραγωδία της σημερινής πανδημίας είναι ένα «ουράνιο επιτίμιο» για να συνετιστούμε. Όπως ο σαρκικός πατέρας υποβάλλει το παιδί του σε τιμωρία για να το διδάξει πώς να πορεύεται σωστά στη ζωή του, έτσι και ο Ουράνιος Πατέρας επέτρεψε αυτή τη δοκιμασία για να μας ξυπνήσει από την αποστασία μας, την απιστία μας και την εγωκεντρική νοοτροπία μας.

Εκκλησιασμός στον Ι. Ναό Αγίου Νικολάου Σεούλ

Τον όρο «επιτίμιο» ίσως κάποιοι τον έχουν συνδέσει λανθασμένα με την τιμωρία και παρουσιάζουν τον Θεό ως σαδιστή και τιμωρό. Η Εκκλησία μας όμως τον όρο «επιτίμιο» τον χρησιμοποιεί όχι για να δηλώσει μια τιμωρητική, αλλά μια θεραπευτική πράξη της άφατης φιλανθρωπίας του Θεού και της Εκκλησίας Του στον άρρωστο πνευματικά άνθρωπο. Τα επιτίμια και οι κανόνες στην Ορθόδοξη Εκκλησία δεν είναι, ως γνωστόν, «κανόνια» που σκοτώνουν, αλλά φάρμακα που θεραπεύουν και αποσκοπούν στην ψυχική υγεία των ανθρώπων.

Η πανδημία είναι μια δοκιμασία, που πρέπει να τη δεχθούμε με υπακοή στον Χριστό. Να αναγνωρίσουμε με ταπείνωση την αμαρτωλότητά μας και να παραδεχτούμε με συντριβή ότι «δίκαια τιμωρούμαστε γι᾽ αυτά που κάναμε» (Λκ. 23:41). Δεν πρέπει επ᾽ ουδενί λόγω να αποσυνδέσουμε την δοκιμασία αυτή

από τον Ουρανό. Είναι δυνατόν ολόκληρη η ανθρωπότητα να δοκιμάζεται χωρίς να το επιτρέπει ο Θεός; Είναι δυνατόν ο νέος κορωνοϊός να είναι ανώτερος σε δύναμη και εξουσία από τον Τριαδικό Θεό της Αγάπης;

Το «ουράνιο επιτίμιο» πρέπει να το δεχθούμε πρώτον, προσευχητικά. Να υψώσουμε ικέτιδες χείρες στον Ουρανό και να παρακαλέσουμε με δάκρυα τον Φιλάνθρωπο Κύριό μας να «κολοβώσει» τις ημέρες της δοκιμασίας μας (πρβλ. Μκ. 13:20). Δεύτερον, να δεχθούμε το «ουράνιο επιτίμιο» παιδαγωγικά. Να πιστέψουμε, δηλαδή, απολύτως ότι η πανδημία αυτή είναι μια ευλογημένη παιδαγωγία άπειρης αγάπης για την σωτηρία μας. Τίποτε δεν επιτρέπει ο Θεός στη ζωή μας που να μην έχει σωτηριολογικό προσανατολισμό. Και τρίτον, να αντιμετωπίσουμε το «ουράνιο επιτίμιο» με μετάνοια. Αναρίθμητα παραδείγματα από την Αγία Γραφή και τη ζωή της Εκκλησίας επιβεβαιώνουν το γεγονός ότι η ειλικρινής μετάνοια συγκινεί πολύ τον Θεό και είναι ικανή να αλλάζει και τις αποφάσεις Του ακόμη. Τρανό παράδειγμα είναι η έμπρακτη μετάνοια των Νινευϊτών, που τρεις μόνον μέρες άρκεσαν για να αλλάξει ο Θεός γνώμη και να μη καταστρέψει την πόλη τους (Ιωνά 3: 1-10), και βλέπουμε, όπως αναφέρει ο ιερός Χρυσόστομος, «τον Θεό από φιλανθρωπία να ψεύδεται»! Εάν θα είμαστε σε θέση να πούμε μετανιωμένοι σαν τους Νινευΐτες: «Κύριε, πάψε την οργή Σου, όπως εμείς σταματήσαμε την πλάνη· πάψε Συ την τιμωρία, όπως εμείς την κακία· μας διαπαιδαγώγησες με τον φόβο, δώσε μας λοιπόν καιρό να αποδείξουμε την αγάπη μας σε Σένα», τότε να είμαστε βέβαιοι ότι με την ειλικρινή μας μετάνοια ο Θεός θα «μετανιώσει» (Ιωνά 3:10) και θα άρει από πάνω μας το «ουράνιο επιτίμιο».

Ίσως κάποιος ρωτήσει: Δε θα κάνουμε, λοιπόν, τίποτα για την προστασία μας από τον νέο κορωνοϊό και θα αφήσουμε τα πάντα στην Πρόνοια του Θεού; Ασφαλώς όχι. Θα ακολουθήσουμε τους κανόνες υγιεινής, θα συμβουλευτούμε τους γιατρούς, θα πάρουμε φάρμακα, θα κάνουμε το εμβόλιο, θα τηρήσουμε τα μέτρα της υγειονομικής ασφάλειας, που οι ειδικοί προτείνουν. Άλλωστε, «τον γιατρό ο Θεός τον έχει ορίσει στο λειτούργημά του και γι᾽ αυτό πρέπει να τον τιμούμε. Ο Ύψιστος δίνει στον γιατρό τη γνώση να γιατρεύει· και τα φάρμακα ο Κύριος τα δημιούργησε από τη γη και ο άνθρωπος που έχει φρόνηση δε θα διστάσει να τα χρησιμοποιήσει» (Σοφ. Σειράχ 38: 1,2,4 κ.ε.). Αλλά πάνω από όλα θα πρέπει να είμαστε με τον νου και την καρδιά μας στραμμένοι στον «ιατρό των ψυχών και των σωμάτων μας» και να Τον παρακαλούμε να «πει μόνο ένα λόγο» (Μτ. 8:8) για να απαλλαγούμε από τη φοβερή αυτή μάστιγα.

Σ᾽ αυτή την δύσκολη ώρα της ανθρωπότητας ο Θεός, με τη μετάνοιά μας, θα λυγίσει προς τους στεναγμούς της καρδίας μας, γιατί δεν είναι δυνατόν τα Ουράνια να μείνουν απαθή στο δράμα των επιγείων. Όσο πιο γρήγορα αναγνωρίσουμε τα λάθη μας, και όσο πιο ειλικρινά μετανοήσουμε, τόσο πιο σύντομα ο Θεός θα λύσει το «ουράνιο επιτίμιο» και θα μεταβούμε με τη χάρη Του στη μετά τον COVID-19 εποχή.

† Ο Κορέας Αμβρόσιος

Θεία Κοινωνία: Μία μαρτυρία από την Αφρική

Τον τελευταίο καιρό με αφορμή τον κορονοϊό, συζητήθηκε πολύ ένα θέμα που αφορά τη μετάδοση της Θείας Κοινωνίας.

Οι ιερείς βρέθηκαν στο στόχαστρο ως ανεγκέφαλοι που δεν έχουν καμία αίσθηση ευθύνης για τη μετάδοση του ιού.

Κατ' αρχάς, πρέπει να πούμε πως ο φόβος κάνει τον άνθρωπο «άλλον». Δείτε για παράδειγμα τις πολλές μεθόδους που υιοθετήθηκαν με σκοπό τη διαπόμπευση κληρικών που κοινωνούσαν πιστούς.

Για τους πιστούς, η Θεία Κοινωνία δεν είναι εμμονική προσκόλληση στην παράδοση που αγνοεί το σημερινό γίγνεσθαι. **Για τους Ορθοδόξους χριστιανούς αυτό που μεταλαμβάνουμε την Κυριακή, δε συμβολίζει, αλλά είναι το Σώμα και το Αίμα του Χριστού**.

Για μας η τέλεση της Θείας Λειτουργίας και βέβαια η μετοχή στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας είναι η πεμπτουσία της πίστεώς μας. Δεν είναι «κάτι» παρόμοιο με το άναμα ενός κεριού ή την προσευχή στο σπίτι μας. Αν δεν υπάρχει αυτό δεν μπορούν να υπάρξουν τα υπόλοιπα.

Δε θα αναφερθώ στους χιονισμένους από τα χρόνια ιερείς που έζησαν και συνεχίζουν να ζουν κοινωνώντας τους πιστούς και στη συνέχεια καταλύοντας (δηλαδή τρώγουν ότι βρίσκεται στο Άγιο Ποτήριο, αφού κοινωνήσουν όλοι). Και αυτό για ολόκληρη τη ζωή τους.

Ούτε ακόμα στους αιωνόβιους ασκητές του Άθω που μεταλαμβάνουν σχεδόν καθημερινά μαζί με αγνώστους λαϊκούς που ψάχνουν ανάπαυση ψυχής στο Περιβόλι της Παναγίας και μεταλαμβάνουν το Σώμα του Χριστού με την ίδια λαβίδα (κουταλάκι).

Το ξέρω. Δεν είναι αρκετά. Σε εκείνους που δεν έχουν εμπειρία της εκκλησιαστικής ζωής, μοιάζει εξωφρενικό. Για εκείνους όμως που ζουν μέσα στην εκκλησία είναι ένα καθημερινό συνεχές θαύμα, απόλυτα αληθινό που βιώνεται.

Ο π. Εφραίμ στην Ουγκάντα με ιθαγενείς ιερείς πνευματικοπαίδια του

Δεν είναι εύκολο να πείσεις κάποιον όταν δε θέλει να ακούσει. Δε θα το κάνω.

Θα προσπαθήσω μόνο απλά να καταθέσω μία προσωπική μαρτυρία από το πέρασμά μου και τη διακονία από την Αφρική. Εδώ και 8 χρόνια κατεβαίνουμε με μία ομάδα εθελοντών που περιλαμβάνει γιατρούς, νοσηλευτές εκπαιδευτικούς και φοιτητές στην Αφρική και συγκεκριμένα στη χώρα της Ουγκάντα. Εκεί έχουμε, με τη χάρη του Θεού, δημιουργήσει δύο ιεραποστολικούς πυρήνες που περιλαμβάνουν εκκλησίες, σχολεία και αγρόκτημα για την αξιοποίηση των φυσικών πόρων της γης με σκοπό την αυτάρκεια της Ιεραποστολής και τη βελτίωση της ζωής των ιθαγενών.

Και τώρα τα δύσκολα...

Το ξέραμε από την πρώτη στιγμή όταν τους πρωτοείδαμε. Πολλοί από αυτούς ήταν ασθενείς, πολλοί φορείς, εξουθενωμένοι, διαφορετικοί από τους καλοζωισμένους δικούς μας.

Τους βλέπαμε κάθε φορά που πηγαίναμε στα χωριά με τους πιο φτωχούς των φτωχών. Και βλέπαμε την αποδοχή από μέρους τους, όταν καθόμασταν στις καλύβες τους ή τρώγαμε από τα φαγητά τους κάποτε και από το ίδιο πιάτο. **Δεν πηγαίναμε να τους κάνουμε χριστιανούς, αλλά πηγαίναμε να ανακαλύψουμε την αυθεντικότητα της δικής μας πίστης**. Πηγαίναμε να γίνουμε εμείς χριστιανοί.

Και την Κυριακή όσοι από αυτούς γίνονταν χριστιανοί κοινωνούσαν και εμείς στο τέλος καταλύαμε τη Θεία Κοινωνία.

Δεν είμαστε ήρωες, δεν έχουμε περισσότερη πίστη από εκείνους τους ιερείς που χρόνια τώρα κοινωνούν στα νοσοκομεία με λοιμώδη νοσήματα ή τους ιερείς λευκούς και ιθαγενείς των ιεραποστολών που συνεχίζουν να τελούν τη Θεία Λειτουργία.

Άνθρωποι είμαστε που παλεύομε ανάμεσα στις γραμμές. **Κι όταν ξεκινάς την τέλεση της Θείας Λειτουργίας, τότε θυμάσαι πως είσαι υγιής και δυνατός από την προηγούμενη φορά που τέλεσες τη Θεία Λειτουργία. Και δε μιλάς. Αλλά είσαι κομμάτι αυτού του μεγάλου θαύματος**!

Αρχιμ. Εφραίμ Παναούσης
Καθηγούμενος Ι. Μονής Παναγίας Χρυσοπηγής Πολυδενδρίου Αττικής

Ένας Ιεραπόστολος στην Ταϊβάν: «Κηρύττω, όταν αξιώνομαι να τελώ τη θεία Λειτουργία»

Η κατανόηση του οικουμενικού χαρακτήρα της ιεραποστολής προϋποθέτει την ελεύθερη συνάντηση των ανθρώπινων προσώπων με ισότιμους όρους συνεργασίας. Η άποψη που τοποθετεί τον ιεραπόστολο σε ανώτερη θέση, διότι κατέχει την αλήθεια της πίστης την οποία μεταδίδει σε ένα άτομο που βρίσκεται σε κατώτερη θέση, που λειτουργεί ως παθητικός δέκτης και όχι ως ομότιμος εταίρος-συνομιλητής, είναι θέση αντιεκκλησιαστική και δε συνάδει με την ορθοπραξία και το πνεύμα διακονίας της ορθόδοξης παράδοσης. **Η μοναδικότητα των προσώπων υπαγορεύει σχέση αλληλεπίδρασης σε μία ισότιμη βάση και προσδιορίζει το νόημα και το περιεχόμενο της ιεραποστολής, που είναι η ζωντανή μαρτυρία της κοινωνίας της Εκκλησιαστικής σύναξης.**

Ο σύγχρονος κόσμος εκφράζεται με τον δικό του τρόπο σκέψης, τη δική του διάλεκτο. Κατά την άποψή μου, **ο τίτλος «εξωτερική ιεραποστολή» θα έπρεπε να ήταν απλά «Ιεραποστολή» για όλους, ώστε να αντανακλά το βαθύ περιεχόμενο αυτής της δράσης.** Κι αυτό, διότι η μετανεωτερική εποχή που διανύουμε καταργεί τα όρια του στενού μας περιβάλλοντος. Παράλληλα, προϋποθέτει την εκβολή του εαυτού μας για να ανοίξει ο μονόδρομος της μαρτυρίας, που είναι η κένωση του Θεανθρώπου και η πλήρωση στην ελπίδα της Ανάστασης του Χριστού. **Το internet μετέβαλλε τον πλανήτη μας σε ένα «κομματάκι» μέσα στο σπίτι μας.** Επομένως, εάν εκτός από την εξαιρετικά συμπαθή, αλλά και πολύ ταπεινωτική για τους αγαπημένους Αφρικανούς αφίσα με το ρακένδυτο παιδάκι, προβαλλόταν κάτι άλλο, κάτι διαφορετικό, που να αντανακλούσε στον σύγχρονο κόσμο της τεχνολογίας τον Λόγο του Θεού, τον πραγματικό λόγο της ζωής και της ύπαρξής μας, αυτό θα ήταν αληθινά ωφέλιμο. Δίχως να παραβλέπω τα πεινασμένα παιδιά, περισσότερο πεινάνε όλοι οι «μορφωμένοι», όλα τα έθνη για την αλήθεια του Χριστού, που περιμένουν εναγώνια απαντήσεις για το πρόσωπο, την αξία της ζωής, για τον θάνατο και για την αγάπη. Επομένως, **πρέπει να διαχωρίζεται το ιεραποστολικό έργο**

Πέντε βαπτίσεις και ένας γάμος στην Ταϊβάν

από την φιλανθρωπία. Και τα δύο χρειάζονται στην Εκκλησία, αλλά δεν μπορεί να συγχέονται. Οι Απόστολοι τα διαχώρισαν και χειροτόνησαν τους Διακόνους για να αφοσιωθούν στο κήρυγμα του Θείου λόγου, το οποίο σφράγισαν με την μαρτυρία της ζωής τους. Οι εποχές που το ιεραποστολικό έργο ταυτιζόταν εν πολλοίς ως εργαλείο οικονομικών συμφερόντων ή όργανο της εξωτερικής πολιτικής κρατών, ανήκει στο παρελθόν. Μη λησμονείτε, ότι η στάση αυτή οδηγεί στο φανατισμό που είναι το άλλο πρόσωπο της αθεΐας, διότι καλύπτεται με τον τρόπο αυτό η απουσία της αυθεντικής, βιωματικής πίστης. Αν και ορισμένες φορές στο πλαίσιο της γεωστρατηγικής επιχειρείται η χειραγώγησή του, το παράδειγμα των Πατέρων της Εκκλησίας, που εξέφρασαν τα δόγματα και τις αλήθειες της πίστης μας χρησιμοποιώντας κατάλληλα την ελληνική γλώσσα και φιλοσοφία της εποχής, αποτελεί για εμάς παρακαταθήκη:

Ο ιεραποστολικός λόγος δεν είναι κήρυγμα, όπως στον ναό την Κυριακή, όπου απουσιάζει ο δια ζώσης αντίλογος. Είναι ένας συνεχής διάλογος, που βασίζεται σε βαθιά γνώση του «άλλου», στην ειλικρινή κατανόηση, στον οποίο αποκαλύπτονται τα σχέδια της Θείας αγάπης μυστικά στην καρδιά του καθενός. Επιχειρώ κάθε ημέρα να μην εμποδίσω αυτήν την πορεία συνάντησης, αυτή την προσωπική σχέση που αναπτύσσεται μέρα με την ημέρα κάτω από τη χάρη του Θεού. Καθοδηγείται από το Άγιο Πνεύμα και επομένως, η Χάρις Του, διαχέεται ελεύθερα και πρωτότυπα με τους κανόνες και την τεχνολογία της εποχής μας, προς όλους ανεξαιρέτως. Κι επειδή ο Θεός εργάζεται με παράδοξους τρόπους, η Ιεραποστολή είναι έργο της Εκκλησίας, αναμφίβολα δώρο δικό Του για όλους και όχι προσωπικό επίτευγμα. Ο Χριστός αναστάίνεται όχι σαν ένα άτομο αλλά μαζί με τους ανθρώπους, συνανίσταται. Δεν ήρθα εδώ στην Ταϊβάν, για να μεταπείσω κανέναν. Ο σκοπός μου δεν είναι να προσηλυτίσω. Σέβομαι τις πεποιθήσεις των άλλων και γι' αυτό το λόγο πολλοί εκπλήττονται, όταν τους δηλώνω ότι δε θέλω ν' αλλάξω κανέναν, απλώς να επιθυμώ βαθιά ως ύπαρξη να αξιώνομαι να τελώ τη Θεία Λειτουργία, που αυτό για μένα είναι το παν. Να έρθει ο Θεός στη γη, σ' αυτόν τον τόπο. Δεν υπάρχει τίποτα άλλο από τη Θεία Λειτουργία σ' αυτή και στην άλλη ζωή.

Με αγάπη Χριστού,
Αρχιμ. Ιωνάς Μούρτος,
Ιεραπόστολος

Τα πρώτα βήματα και οι πρώτες εντυπώσεις από το Ιεραποστολικό Κλιμάκιο στην Ντόντομα της Τανζανίας

Με τη χάρη του Χριστού μας, φέτος αξιωθήκαμε να μετακομίσουμε από την Ιεραποστολή του Μαλάουι στην Ιεραποστολή της Τανζανίας. Έτσι νιώθουμε και πάλι ότι είμαστε στην αρχή, ότι κάνουμε τα πρώτα μας ιεραποστολικά βήματα σ' αυτήν τη χώρα και σίγουρα ήδη ζούμε πρωτόγνωρες καταστάσεις και καινούρια βιώματα στην καινούρια μας διακονία. **Έτσι, εδώ και λίγο καιρό, με την ευχή του Πατριάρχου μας και του Επισκόπου Αγαθονίκου όπου ανήκουμε, αρχίσαμε να διακονούμε τους Τανζανούς αδελφούς μας στην περιοχή της επισκοπής Τανζανίας και πιο συγκεκριμένα στην πόλη Ντόντομα (Dodoma), νέα πρωτεύουσα της χώρας, καθώς και στην ευρύτερη περιοχή.** Καταρχάς, μας έκανε εντύπωση η φιλοξενία και η ταπεινή συμπεριφορά του επισκόπου, η ανθρωπιά και η αγάπη του για την Ιεραποστολή και σίγουρα ήταν κι αυτός ένας λόγος να έρθουμε σε αυτήν την περιοχή.

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Αρούσας και Κεντρικής Τανζανίας κ. Αγαθόνικος τοποθέτησε τον π. Ερμόλαο Ιατρού υπεύθυνο στην Ντόντομα πρωτεύουσα της Τανζανίας για να ιδρύσει από την αρχή ιεραποστολικό κέντρο

Από τις πρώτες μέρες κάναμε μαζί με τον επίσκοπο ταξίδι 12 ωρών με το αυτοκίνητο για να πάμε στη Γρίγια όπου υπάρχει μεγάλη δύναμη ορθοδόξων και αρκετοί ιερείς. Τις λίγες μέρες που μείναμε εκεί, έγιναν γάμοι νεοφωτίστων από τη φυλή Μασάι και δυο χειροτονίες.

Και στην Τανζανία διαπιστώσαμε ότι πάνω απ' όλα χρειάζεται πολλή υπομονή για να μείνει κανείς. Η χώρα έχει τύφο και ελονοσία. Το νερό τους είναι πολύ επικίνδυνο. Θυμάμαι στο Μαλάουι, απλώς βράζαμε το νερό και πίναμε. Εδώ αυτό είναι αδύνατον. Από το νερό τους, ακόμη και μια γουλιά να πιείς κατά λάθος, κολλάς τύφο και δυστυχώς δεν υπάρχει εμβόλιο που θα σε φυλάξει από αυτόν ειδικά τον τύφο. Έτσι αναγκαστικά, ακόμα και για να μαγειρέψουμε, χρησιμοποιούμε εμφιαλωμένο νερό.

Ο κόσμος υποφέρει. Κάποιος κάποτε μου είπε, αν από τη λέξη Αφρική, βγάλεις από μπροστά το πρώτο γράμμα Α, τι μένει; Αυτό είναι η Αφρική. Λυπόμαστε τα ρακένδυτα παιδάκια, λυπόμαστε τους

Στην περιοχή Γρίγια της Τανζανίας ο π. Ερμόλαος μαζί με τον τοπικό Επίσκοπο κ. Αγαθόνικο τελούν γάμους νεοφωτίστων από τη φυλή Μασάι

άνεργους οικογενειάρχες. Λυπόμαστε τους αρρώστους που δεν μπορούνε να γιατρευτούνε... Αλλά ποτέ αυτή η λύπη δε βγαίνει σε απογοήτευση. Το αντίθετο μάλιστα. Οδηγεί σε προσευχή.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Αγαθόνικος μας τοποθέτησε υπεύθυνους στην πρωτεύουσα της Τανζανίας, τη Ντόντομα, με σκοπό να ιδρύσουμε από την αρχή ένα ιεραποστολικό κέντρο. Έτσι στην Ντόντομα ξεκινάμε από το μηδέν. Στην Dodoma δεν υπάρχει ούτε ένας Ορθόδοξος ναός, ούτε νεοφώτιστοι βαπτισμένοι, παρά μόνο ένας, ούτε φυσικά ιεραποστολικό κέντρο.

Από τον πρώτο καιρό, μια από τις κυριότερες επιδιώξεις μας ήταν να βρούμε ένα καλό οικόπεδο για να χτίσουμε το ιεραποστολικό μας κλιμάκιο. Αυτό είναι πολύ δύσκολο, γιατί υπάρχουν ελάχιστα και πανάκριβα οικόπεδα. Μα το θαύμα έγινε και θα θέλαμε να το μοιραστούμε μαζί σας, ώστε όλοι μαζί να δοξάσουμε ολόκαρδα τον Τριαδικό μας Θεό. **Το θαύμα έγινε τριπλό και ακόμη δεν μπορούμε να πιστέψουμε στην άπειρη αγάπη του Χριστού μας και στην παντουργό πρόνοιά Του.**

Ψάχναμε με αγωνία με το αυτοκίνητο μαζί με τον Έλληνα μόνιμο κάτοικο της Τανζανίας, κ. Νίκο Μαμάκο. Ο Νίκος είναι γεννημένος στην Τανζανία, ξέρει πολύ καλά τις συνήθειες και τη νοοτροπία της χώρας, καθώς και πάρα πολλά πρόσωπα. Είναι ένας πολύ καλός σύμβουλος και συνεργάτης μας. Βρήκαμε λοιπόν μαζί το πρώτο οικόπεδο, το οποίο είναι 8 χιλιόμετρα έξω από το κέντρο της πόλης. Το οικόπεδο είναι μεγάλο και κεντρικότατο, πάνω στον ασφαλτόδρομο και υπάρχει μάλιστα μέσα σ' αυτό ένα βουναλάκι. Μόλις το είδαμε, ξέραμε ότι αυτό είναι για την ιεραποστολή. Βρήκαμε τον ιδιοκτήτη και φυσικά παζαρέψαμε σκληρά την τιμή. Τελικά καταφέραμε να την κατεβάσει αρκετά. Έτσι, αμέσως αφού το ελέγξαμε στο κτηματολόγιο, δώσαμε μία προκαταβολή και τα υπόλοιπα σε 2 μήνες περίπου. Βέβαια εμείς δεν είχαμε παρά μόνο την προκαταβολή και τώρα με βαθειά ελπίδα στον Θεό, προσευχόμαστε να βρεθεί ένας καλός Χριστιανός να μας βοηθήσει.

Μα θα ήθελα να σας μιλήσω και για το 2ο μεγάλο θαύμα! Μάθαμε ότι είναι αδύνατον πια να βρεθεί οικόπεδο στην καρδιά της πρωτεύουσας, δηλαδή ακριβώς στο κέντρο της. Κι όμως, κι αυτό μας το χάρισε ο Θεός. Γνωριστήκαμε με τον υπουργό της Χώρας, που είναι ένας καλός άνθρωπος και ήθελε να μας βοηθήσει. Τον παρακαλέσαμε να ενεργήσει και να μας δώσει ένα οικόπεδο μικρό, αλλά στην καρδιά της πρωτεύουσας, ίσα

Στην Τανζανία υπάρχει πολλή φτώχεια αλλά και πνευματικό σκοτάδι. Ο π. Ερμόλαος στη νέα του διακονία προσπαθεί ώστε τα 67 εκατομ. πληθυσμού που έχει η χώρα να γνωρίσουν την Αλήθεια

ίσα να μπορούμε να χτίσουμε έναν ναό μεγαλοπρεπή και ένα σπίτι για τον ιερέα μας. Και μας το βρήκε. Σε δύο μήνες θα κάνουμε τα χαρτιά και θα είναι δικό μας και μετά θα **ψάχνουμε δωρητή να μας χτίσει εκεί έναν μεγαλοπρεπή ναό.**

Αυτός ο ναός στην καρδιά της πρωτεύουσας θα είναι ένα πολύ μεγάλο βήμα. Θα είναι ομολογία πίστεως. Εκτός δηλαδή από το ιεραποστολικό κέντρο που θα είναι 8 χιλιόμετρα μακριά και εκεί θα γίνονται όλες οι δραστηριότητές μας, θα έχουμε επιπλέον και στην καρδιά της πρωτεύουσας έναν ναό για να δείχνει σε όλον τον κόσμο την Ορθόδοξη παρουσία μας, μα και τη μοναδική Αλήθεια. Και ευελπιστούμε ο Θεός αδελφοί μου, να μας χαρίσει και ένα τρίτο θαύμα.

Με την ευχή του Σεβασμιωτάτου κ. Αγαθονίκου επισκεφτήκαμε την πανεπιστημιούπολη στην πρωτεύουσα της Τανζανίας την Ντόντομα. Είναι τεράστια. Χιλιάδες στρέμματα, δεκάδες σχολές και πανεπιστήμια και χιλιάδες φοιτητές. Είναι από τις καλύτερες σε όλη την Αφρική. Μαζί μου ήταν και ο **ντόπιος ιερέας πατήρ Μάρκος**, ο οποίος είναι πολύ αφιερωμένος και εξαίρετος μοναχός. Μένει μόνο 10 χιλιόμετρα μακριά από τα πανεπιστήμια, σε ένα σπιτάκι που το έχτισε ο ίδιος από πέτρες που τις μάζεψε από τα γύρω βουνά.

Αυτός ο εξαίρετος ιερομόναχος είναι μια πολύ μεγάλη παρηγοριά για μας, γιατί είναι πρόθυμος, παράλληλα με τα μοναχικά του καθήκοντα, να βοηθήσει και μας στο ιεραποστολικό μας κέντρο.

Πριν έξι χρόνια, ο πατήρ Μάρκος ζήτησε από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου να του παραχωρήσει μία αίθουσα για να μπορεί να λειτουργεί εκεί, τουλάχιστον τις Κυριακές, για τους φοιτητές με απώτερο στόχο να μπορεί να τους κατηχήσει και να τους προσκαλέσει στην Ορθόδοξη πίστη. Τελικά η αίθουσα του παραχωρήθηκε, την οργάνωσε, κρέμασε και εικόνες και έτσι ξεκίνησε ήδη μία ομολογία πίστεως μέσα στη Σχολή εκείνη. Και μάλιστα, όταν μάθαμε ότι κάθε φορά που πρέπει να λειτουργήσει εκεί χρειάζεται να περπατάει μία και μισή ώρα (τόση είναι η απόσταση από το

ασκηταριό του), ειλικρινά συγκινηθήκαμε πολύ, γιατί διακρίναμε μεγάλη αυταπάρνηση και αυτοθυσία σε ό,τι κάνει αυτός ο κληρικός. Θα χαρούμε πολύ να τον έχουμε συνεργάτη και βοηθό μας τώρα που ξεκινά επίσημα η ιεραποστολική προσπάθεια σε όλη την περιοχή της πρωτεύουσας, μαζί με τα περίχωρα.

Λίγες μέρες πριν, μας φώναξε για να συλλειτουργήσουμε στην αίθουσα που του είχε παραχωρηθεί. Ήταν για μας μία συγκλονιστική εμπειρία. Μπορεί να είχε λίγα άτομα ως εκκλησίασμα, αλλά είχε πολλή αγάπη και κατάνυξη και σίγουρα ήταν μία ξεχωριστή Θεία Λειτουργία. Στην ταπεινή μας αίθουσα είδαμε την προσπάθεια που κάνει ο ευλαβής πατέρας Μάρκος να προσελκύσει τους φοιτητές. **Έτσι αποφασίσαμε να συνεχίσουμε και να στηρίξουμε μαζί του το ευλογημένο διακόνημά του, απευθυνόμενοι σε όλη την Επιτροπή της πανεπιστημιούπολης και να ζητήσουμε ένα οικόπεδο ανάμεσα στις πολλές Σχολές του Πανεπιστημίου και τους χιλιάδες φοιτητές, για να χτίσουμε έναν ναό. Έναν ναό που θα είναι ομολογία πίστεως και που πιστεύουμε ότι θα βγάλει πολλούς νέους από το πνευματικό σκότος και την αίρεση που βρίσκονται.** Και γι' αυτό τον ναό, αξίζει να τοποθετήσουμε υπεύθυνο τον πατέρα Μάρκο, γιατί είναι ήδη αγαπητός και γιατί ήδη εκείνος ξεκίνησε πρώτος αυτήν την ευλογημένη προσπάθεια και πιστεύουμε ότι έχει να προσφέρει ακόμα πολλά.

Αδελφοί μου, σας χρειαζόμαστε. Η ιεραποστολή δεν είναι υπόθεση των λίγων μόνο. Είναι υπόθεση όλων. Ας ενώσουμε τις προσευχές μας. Σας παρακαλώ. Κάντε μετάνοιες και κομποσχοίνια και με θερμή καρδιά, παρακαλέστε τον Χριστό και την Παναγία να μας δώσει το ποθούμενο. Έως τώρα, και στο Μαλάουι όπου ήμασταν και εδώ στην Τανζανία, ό,τι έγινε το χρωστάμε στις δικές σας προσευχές. Γι' αυτό μη σταματάτε. Αν ο Θεός μας δει ενωμένους, με κοινό αίτημα τη μετάδοση της Πίστεώς μας σ' όλη τη γη, τότε θα γίνουν πολύ μεγαλύτερα θαύματα από αυτά που ζούμε έως τώρα.

Αδελφοί μου, για τα 67 εκατομμύρια πληθυσμού που έχει η χώρα, εμείς θα προσευχόμαστε και θα προσπαθούμε, ώστε όλοι τους να γνωρίσουν την Αλήθεια. Όλοι να γνωρίσουν τον ορθό τρόπο προσκύνησης και λατρείας του Τριαδικού μας Θεού. Όλοι να επιστρέψουν στη Μητέρα Εκκλησία και ν' αφήσουν την πλάνη. Αυτός είναι ο στόχος μας. Και είναι εφικτό, όσο δύσκολος κι ακατόρθωτος κι αν φαίνεται, διότι το τιμόνι της ιεραποστολής μας το δώσαμε να το κρατάει ο Χριστός, έχοντας δίπλα του την Παναγία και πλήθος Αγίων και Αγγέλων. Το μόνο που ζητάει ο Χριστός από μας, αν θέλουμε να παραμείνει στο τιμόνι και να μας οδηγεί και ευλογεί σε όλα, είναι να Του έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη, να κρατήσουμε την πίστη μας και να τη μεταδώσουμε ακέραια και να καλλιεργούμε στις ψυχές τη μετάνοια μα και την ευγνωμοσύνη προς Αυτόν.

Σας εύχομαι με όλη μου την καρδιά, Ευλογία, Ειρήνη, Μετάνοια και πολλή Αγάπη!

Σας ασπάζομαι με αγάπη Χριστού, αδελφικά.

Ιερέας Ερμόλαος Ιατρού
Υπεύθυνος του Ορθόδοξου Ιεραποστολικού Κέντρου στην Ντόντομα της Τανζανίας

Στη μνήμη του μακαριστού Ιεραποστόλου του Κονγκό πατρός Κοσμά Γρηγοριάτη.

32 χρόνια από τον θάνατό του

1942-1989: Ιερομόναχος Κοσμάς Γρηγοριάτης. Μία ψυχή και μία ζωή, αφιερωμένη στην υπηρεσία του Θεού και του ανθρώπου. Ξέγραψε τον εαυτό του, ευαγγελιζόμενος τον Χριστό στην Αφρική. Τον έγραψε ήδη η Εκκλησία στο ιεραποστολικό της μητρώο, σαν Φωτιστή του Κολουέζι. Τον έγραψε ο Θεός στη Βασιλεία Του.

Το απόγευμα της Παρασκευής 27 Ιανουαρίου 1989, ο Ιεραπόστολος του Κονγκό π. Κοσμάς Γρηγοριάτης επέστρεφε από περιοδεία στο Κολουέζι, στην Ιεραποστολική βάση. Κατά τις 8:10 το βράδυ, ευρισκόμενος στο 55ο χιλιόμετρο από τη συμπρωτεύουσα Λουμπουμπάσι, το αυτοκίνητο συγκρούστηκε πλαγιομετωπικά με ένα φορτηγό των τοπικών ορυχείων, του οποίου η καρότσα προεξείχε. Ο π. Κοσμάς έχασε αμέσως την ζωή του, αφήνοντας ένα ελαφρύ επιφώνημα, ενώ οι δύο συνεπιβάτες του σώθηκαν. Το αυτοκίνητο, μετά από ανατροπή, έφυγε εκτός δρόμου. Κάποιοι ιθαγενείς από το παρακείμενο χωριό Σοφουμουάνγκο έτρεξαν, απεγκλώβισαν τον Έλληνα πρόξενο κ. Διονύσιο Κυβετό και εναπέθεσαν το σώμα του π. Κοσμά στην άκρη του δρόμου. Όπως γράφτηκε: «Η ώρα ήταν 8:10 το βράδυ. Το ευλογημένο σώμα του, που δεν βρήκε ανάπαυση και ξεκούραση σ' αυτήν την ζωή, αναπαύεται τώρα πάνω στο γρασίδι. Το αίμα απ' τις πληγές του συμπαρασύρεται απ' τη βροχή, που πέφτει την ώρα εκείνη και ποτίζει την αφρικανική γη».

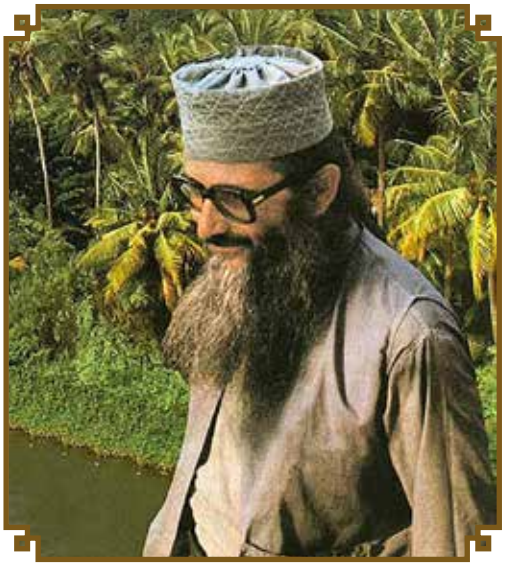

Σε μία εποχή, που η Ορθοδοξία στο Κολουέζι ανθούσε και επεκτεινόταν συνεχώς με τη φωτισμένη ηγεσία του, ο Θεός, που εξουσιάζει τη ζωή και τον θάνατο, μέσα στο ανεξερεύνητο σχέδιο έκρινε, πως ο παπα-Κοσμάς τελείωσε το έργο του σε τόσο σύντομο χρόνο. Γι' αυτό και τον κάλεσε πρόωρα (47 ετών) κοντά Του. Ήταν μια υπέρμετρη τιμητική προαγωγή, που συνοδευόταν με ουράνια μετάθεση.

Όταν το σώμα του π. Κοσμά τοποθετούνταν στον τάφο, μικροί και μεγάλοι στάθηκαν τριγύρω και τον αποχαιρετούσαν ρίχνοντας τα ατέλειωτα δάκρυά τους μέσα στον τάφο. Έχασαν τον μεγάλο πατέρα τους.

Και πράγματι ήταν μεγάλος πατέρας, καθώς αφιέρωσε την ζωή του στην

(συνέχεια στη σελ. 22)

ΥΠΑΠ
Η ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ

Ο «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ» ΑΦΙΕΡΩΝΕΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΙΣΕΛΙΔΟ ΘΕΛΟΝΤΑΣ ΝΑ Θ

Την ημέρα που η Εκκλησία μας εορτάζει τη Δεσποτική και Θεομητορική Εορτή της Υπαπαντής του Σωτήρος μας Ιησού Χριστού, η σκέψη και η προσευχή μας στρέφονται προς το Σεμνό Πρόσωπο της Κυρίας Θεοτόκου, της Μητέρας του Λυτρωτή και Μητέρας όλων των ανθρώπων. Η Παναγία μας είναι η κατά χάριν Μητέρα όλων των χριστιανών, αφού ο Χριστός είναι ο κατά χάριν αδελφός μας και τούτο διότι προσέλαβε την ανθρώπινη φύση για να την θεώσει και να μας καταστήσει συγκληρονόμους της Βασιλείας του Θεού. Αυτή την ημέρα έχει καθιερώσει η Ορθόδοξη Παράδοσή μας ως σημείο αναφοράς για την Ορθόδοξη Μητέρα, τιμώντας τους κόπους, τις θυσίες και την ανεκτίμητη προσφορά της στην οικογένεια και την κοινωνία.

Κάθε παιδάκι που βαπτίζεται και «εκκλησιάζεται» σε κάθε Ορθόδοξο Ναό, προσκαλείται να γίνει ένας άγιος, μία αγία. Στα χέρια της μητέρας πέφτει κυρίως ο ρόλος της υποστήριξης αυτής της προοπτικής.

Από πολύ νωρίς στην Αφρική τα μεγαλύτερα παιδιά φροντίζουν να δείξουν μητρική στοργή και ενδιαφέρον στα μικρότερα αδερφάκια τους.

Οι Ασιάτες ζωγραφίζουν την Παναγία Μητέρα με τον μικρό Χριστό στη δική τους φυλή νιώθοντάς τη έτσι πιο κοντά τους.

ΑΝΤΗ:
ΜΗΤΕΡΑΣ ΣΤΙΣ 2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΕΚΦΡΑΣΕΙ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΗΤΕΡΑ ΟΠΟΥ ΓΗΣ.

«ΙΔΟΥ ΕΓΩ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΜΟΙ ΕΔΩΚΕΝ Ο ΘΕΟΣ»

Οι πνευματικές μητέρες ανταποκρινόμενες στην κλήση του Θεού παιδαγωγούν με αγάπη και πόνο πολλά παιδιά, φροντίζοντας πρωτίστως για την αθάνατη ψυχή τους αλλά και για τα απαραίτητα υλικά αγαθά.

Η αδελφή Νεκταρία ιεραπόστολος στην Ινδία προσφέρει τροφή σώματος και πνεύματος στο Ορφανοτροφείο Θεοτόκος

Η δ. Άννα Τσεκούρα (1932-2016) ήταν η «Μανούλα» για 53 χρόνια της Ορφανικής Στέγης «Αγία Ταβιθά» Λιβαδειάς. Μέχρι την τελευταία της πνοή διακονούσε τα ορφανά με πνεύμα αυτοθυσίας.

Η αδελφή Ανυσία στο νοσοκομείο προσφέρει ανιδιοτελή χριστιανική αγάπη σε ορφανό παιδάκι του ορφανοτροφείου της Ορθόδοξης Εκκλησίας στα νησιά Φίτζι.

Επιμέλεια Μ.Σ.

(συνέχεια από τη σελ. 19)

Ομαδικές βαπτίσεις από τον π. Κοσμά σε ποτάμι στο Ζαΐρ

κοινωνική και πνευματική αναβάθμιση των τοπικών κοινοτήτων. Ίδρυσε κέντρα υγείας, σχολεία και ανήγειρε Ιερούς Ναούς. Σίτιζε τους ενδεείς στις πόλεις και τα χωριά αναπτύσσοντας αγροτική και κτηνοτροφική μονάδα. Και το σπουδαιότερο μετάγγιζε τον λόγο του Ευαγγελίου του Χριστού στις ψυχές των ανθρώπων που μαθαίνουν έτσι να αγαπούν, να ενστερνίζονται την αρχή της ισότητας και να διεκδικούν τη δικαιοσύνη του Θεού πάνω στη γη.

Αρχίζοντας τις προσπάθειές του, ο αείμνηστος παπα-Κοσμάς θέλησε εξ αρχής να επιτελέσει έργο απρόσωπο, εκκλησιαστικό. Έλεγε χαρακτηριστικά: «Αν το έργο μου είναι προσωπικό, θα διαλυθεί μόλις εγώ φύγω. Αν έχει βάσεις εκκλησιαστικές θα το αναλάβει η Εκκλησία και θα έχει συνέχεια». Συνήθιζε να στέλνει ευσεβείς νέους ιθαγενείς, αντί για σπουδές στα πανεπιστήμια της Ελλάδος που πίστευε πως χαλούσαν, στη Μονή της μετανοίας του, στο Άγιο Όρος, για να ζήσουν τη γνήσια ορθόδοξη ζωή και να μπολιάσουν στην Εκκλησία του Κολουέζι αυθεντικά ήθη και βιώματα.

Επαναλάμβανε διαρκώς: «Όποιος θέλει να είναι Ιεραπόστολος, πρέπει να αφήσει τα κόκαλά του στην αφρικανική γη».

Ο τάφος του απετέλεσε σημείο αναφοράς της ευλάβειας του Ορθόδοξου λαού αυτής της χώρας και προσκύνημα καθημερινό των πιστών του Κολουέζι. Το οσιακό σκήνωμα του αγωνιστή και μάρτυρα Ιεραποστόλου παραμένει στην αφρικανική γη ως ευλογία και συνάμα σύμβολο αγώνων και θυσίας.

Ο Μητροπολίτης Κατάγκας κ. Μελέτιος, αδελφός και ο ίδιος της αγιορείτικης μονής Οσίου Γρηγορίου, διαδέχθηκε τον π. Κοσμά στο ιεραποστολικό κλιμάκιο του Κονγκό και ζει εκεί από το 1989 έως τις μέρες μας. Διηγείται ένα περιστατικό που συνέβη τέσσερις μήνες αφότου είχε κατέβει στο Κολουέζι. «Μια μέρα με τον παπα-Κύριλλο, πνευματικό παιδί και από τους πρώτους συνεργάτες του παπα-Κοσμά, ταξιδεύαμε προς το Λουμπουμπάσι για θέματα της Ιεραποστολής. Κατά την διαδρομή σταματήσαμε στο χωριό Σοφουμουάνγκο που είχε συμβεί το τραγικό αυτοκινητιστικό δυστύχημα του παπα-Κοσμά. Υπήρχαν τότε κάποιες καλύβες και οι λιγοστοί γηγενείς δεν ήταν ορθόδοξοι. Αφού ολοκληρώσαμε τις δουλειές, πήγαμε στο σπίτι της Εκκλησίας για ξεκούραση. Κάποια στιγμή ήρθαν γηγενείς κάτοικοι από το Σοφουμουάνγκο. Ο πρώτος που ήρθε κρατούσε ένα μπουκάλι στα χέρια του, μου εξήγησε ότι το μπουκάλι περιείχε Άγιο Μύρο. Τον ρώτησα έκθαμβος: «Πού το βρήκες εσύ;» Τότε μου διηγήθηκε το παρακάτω θαυμαστό περιστατικό. Όταν έγινε το ατύχημα με τον παπα-Κοσμά, οι χωρικοί έτρεξαν να πάρουν κάποια

Τρισάγιο στον τάφο του π. Κοσμά

πράγματα που διασκορπίστηκαν από το αυτοκίνητο. Συμβαίνει συχνά, λόγω της μεγάλης φτώχειας, όταν γίνονται θανατηφόρα τροχαία, οι άνθρωποι να προβαίνουν σε αρπαγές. Ο χωρικός αυτός, λοιπόν, πρόλαβε και πήρε το μπουκάλι, που θεωρούσε ότι το περιεχόμενό του ήταν λάδι. Επιθυμούσε, όπως μου εξήγησε, να το χρησιμοποιήσει για τηγάνισμα. Ένα βράδυ, στον ύπνο του, του εμφανίστηκε ο παπα-Κοσμάς και του είπε αυστηρά: «Πρόσεχε, μην το χρησιμοποιήσεις, γιατί αυτό είναι Άγιο Μύρο για τις Βαπτίσεις των χριστιανών. Θα το πάρεις και θα το πας στο Λουμπουμπάσι, στον υπεύθυνο της Ορθόδοξης Ιεραποστολής και θα το δώσεις». Συγκινημένος, πήρα στα χέρια μου το Άγιο Μύρο και τους ευχαρίστησα. Ήταν τόσο μεγάλη η ευλογία του αναπάντεχου αυτού θείου δώρου! Το εξέλαβα σα να προερχόταν από τα μαρτυρικά χέρια του παπα-Κοσμά, μήνυμα συμπαράστασης και ενθάρρυνσης του αγώνα μας από την θριαμβεύουσα Εκκλησία».

Σε μήνυμά του ο Πρωτοσύγκελος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμανδρίτης Κοσμάς Θασίτης γράφει: «Σήμερα στον εσπερινό, τριάντα δύο χρόνια μετά, κοιτούσα τον τάφο του. Σκέφτηκα τους αγώνες του και τις ταλαιπωρίες που τράβηξε για να θεμελιωθεί η Ορθοδοξία στην Αφρική. Συγκινούμαι βαθύτατα με τη μορφή του. Ο παπα-Κοσμάς βρίσκεται εδώ. Το καταλαβαίνω πολλές φορές. Φάρος ελπίδας ο τάφος για μένα προσωπικά, που έχω την τιμή να βαδίζω στη γη που πότισε και χάραξε με το αίμα του τα καλύτερά του χρόνια. Διάσπαρτος είναι ο τόπος εδώ με το αίμα και την θυσία του. Η μνήμη του ας είναι αιωνία».

Επιμέλεια
Ν.Κ.

Πηγές: https://enromiosini.gr/arthrografia
https://www.impantokratoros.gr/ierapostolos-kosmas-grhgoriaths.el.aspx
https://www.ekklisiaonline.gr/ekklisiaonline/o-martyras-ierapostolos-papa-kosmas-grigoriatis-thavmatourgi-stin-afriki/

Χριστούγεννα, ένας άλλος απολογισμός μέσα από την πανδημία

Λατρευτικές εμπειρίες, χειροτονία ιερέα και γεύμα Χριστουγέννων στην Ιερά Μητρόπολη Ναϊρόμπι (28/12/2020)

Όσο κι αν ταλαιπωρείται ολόκληρη η ανθρωπότητα και φυσικά κι εμείς εδώ στην Αφρική, από τον περασμένο Μάρτιο, τόσο αισθανόμαστε την αγάπη, τη φιλανθρωπία και το έλεος του Κυρίου μας μέσα στη σκοταδιστική και προκατασκευασμένη πανδημία του κορωνοϊού.

Εδώ στον χώρο τον δικό μας ενέσκυψε και μια άλλη πανδημία, όπως ήδη σημειώσαμε παλαιότερα: εκείνη της πείνας!

Έτσι, από την πρώτη στιγμή, η Ορθόδοξή μας Εκκλησία, με τις ευλογίες πάντα του Προκαθήμενου του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας, Μακαριωτάτου κ. Θεοδώρου, στάθηκε δίπλα στους πεινασμένους και ταλαιπωρημένους αδελφούς μας, παρ' όλη τη φοβερή δοκιμασία, την απόγνωση και την απελπισία, τον φόβο και τον τρόμο. Για μια ακόμη φορά ήρθε η στοργική μητέρα όλων, η Αποστολική Εκκλησία του Αγίου Μάρκου για να διακηρύξει σ' όλους το πνεύμα της αγάπης και αποδοχής «πάντας ανθρώπους θέλει σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν» (Α΄ Τιμοθ. Β΄, 4).

Εξάλλου και η πρόσφατη παρουσία του Μακαριωτάτου εδώ στην Κένυα, έφερε τη δροσιά και το οξυγόνο που ανανεώνουν τον άνθρωπο.

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος όλες οι ακολουθίες μας τελέσθηκαν σ' όλους τους ναούς με τη συμμετοχή χιλιάδων πιστών (εδώ δεν υπάρχουν μέτρα ασφαλείας ή περιορισμοί), οι οποίοι έφθαναν προπαντός για να κοινωνήσουν του σώματος και αίματος του Κυρίου μας και φυσικά πρώτοι εμείς, χωρίς φόβο, αφού μας τροφοδοτεί και το αναγνωρίζουμε ότι είναι φάρμακο σωτηρίας και αθανασίας.

Λιτανεία, αγιασμός των υδάτων και τέλεση Θ. Λειτουργίας σε υπό ανέγερση Ναό στην Κένυα

Μέσα σ' αυτή την εορταστική ατμόσφαιρα, η Ορθόδοξη

Εκκλησία μας, πρόσφερε μετά από το πνευματικό συμπόσιο, χριστουγεννιάτικο γεύμα σε περισσότερα από 1.000 παιδιά, γονείς και νέους στους χώρους μας, που προέρχονταν από τη γύρω περιοχή της παραγκούπολης! Χαρά Θεού και ευλογία!

Να μην ξεχάσουμε και τη χειροτονία σε ιερέα του π. Παύλου, απόφοιτου της Πατριαρχικής μας Σχολής, του Διδασκαλικού Κολλεγίου και του Πανεπιστημίου και τώρα καθηγητή στο Ορθόδοξο Κολλέγιό μας.

Δόξα και τιμή τω Θεώ πάντων ένεκεν.

Την Κυριακή, μετά τη μεγάλη και λαμπρή γιορτή των Χριστουγέννων, επισκεφθήκαμε ένα από τα χωριά των περιχώρων της Ναϊρόμπι. Ήταν η πρώτη Λειτουργία στον υπό ανέγερση ιερό ναό.

Στην πρόχειρη εκκλησία έγινε λιτανεία, αγιασμός των υδάτων και τέλεση της Θείας Λειτουργίας. Η χαρά όλων ήταν απερίγραπτη, γιατί επιτέλους τώρα βρίσκεται όλη η ενορία σ' αυτόν τον μόνιμο ναό που είναι μια μικρογραφία του περικαλλούς ναού της του Θεού Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως.

Έψαλλε θαυμάσια και μελωδικότατα όλο το εκκλησίασμα. **Και το πιο συγκινητικό και συγκλονιστικό: κοινώνησαν του σώματος και αίματος του Κυρίου περισσότερα από 400 παιδιά και στη συνέχεια, νέοι, νέες, άνδρες και γυναίκες.**

Ούτε καν συζητείται, ούτε υπάρχει η παραμικρή υποψία για το θέμα της Θείας Κοινωνίας. Κι εγώ λειτουργώ και κοινωνώ σε όλους τους ναούς, ιδιαίτερα στις λασποκαλύβες και Δόξα τω Αγίω Θεώ!

Η Θεία Κοινωνία είναι, όπως τονίζουμε συνέχεια, φάρμακο αθανασίας και αιωνιότητας, Ζωή και Ανάσταση. Μόνο και μόνο με αυτό το μυστήριο βλέπουμε όλα τα θαυμαστά και απολαμβάνουμε την παρουσία του Κυρίου μας.

† Ο Ναϊρόμπι Μακάριος

Πηγή: romfea.gr

Η πρώτη Θ. Λειτουργία σε υπό ανέγερση Ιερό Ναό σε χωριό των περιχώρων της Ναϊρόμπι

Καμερούν Χριστούγεννα - 26.12.2020

Βαπτίσεις στην Εκκλησιαστική Κοινότητα του Γενεθλίου του Τιμίου Πρόδρομου στη συνοικία ΒΟΝΝΑΒΕΡΙ στην πόλη ΔΟΘΑΛΑ του Καμερούν.

Εφημέριος ο π. Δημήτριος Τενέ, βοηθούμενος από τον Αρχιμανδρίτη π. Δαβίδ Τσαπάρα.

Το Μυστήριο του Βαπτίσματος στην Ι. Μητρόπολη Κανάγκας εν μέσω δυσκολιών

Ιεραποστολική ομάδα με επικεφαλής τον Μητροπολίτη Κανάγκας κ. Θεοδόσιο, επισκέφθηκε το χωριό Μπάλα προκειμένου να τελέσουν το Μυστήριο του Βαπτίσματος. Το Κονγκό ωστόσο, τη στιγμή αυτή βρίσκεται στην περίοδο των μεγάλων βροχών με συνέπεια το οδικό δίκτυο – το οποίο ούτως ή άλλως έχει τεράστια προβλήματα – να είναι απροσπέλαστο, ακόμα και από τα πιο δυνατά αυτοκίνητα. Έτσι, φθάνοντας σε ένα σημείο, καταλάβαμε πως θα ήταν επικίνδυνο να συνεχίσουμε με το αυτοκίνητο και γι' αυτό αποφασίσαμε να συνεχίσουμε το υπόλοιπο της διαδρομής με τα πόδια. Η απόσταση ωστόσο, ήταν μεγάλη και προκειμένου να μην καθυστερήσουμε περισσότερο, αλλά και φοβούμενοι την περίπτωση της βροχής, παρακαλέσαμε τον ιερέα του χωριού να μας στείλει ένα μηχανάκι για να μας μεταφέρει έναν-έναν με πολλαπλές διαδρομές στον προορισμό μας.

Με τη Χάρη του Θεού, τελέσαμε το Μυστήριο του Βαπτίσματος, αυξάνοντας έτσι τα μέλη της Ορθοδόξου Εκκλησίας σε ένα χωριό, του οποίου πλέον οι περισσότεροι κάτοικοι είναι Ορθόδοξοι. Την συγκεκριμένη ενορία ποιμαίνει

ένας ευλογημένος ιεραπόστολος ιερεύς, ο οποίος δεν περιορίζεται μόνο στο συγκεκριμένο χωριό, αλλά καθημερινά τρέχει και στα γύρω χωριά, για να κατηχήσει και να αγιάσει τους πιστούς. Για τον λόγο αυτό και ο Μητροπολίτης τον αποκαλεί συχνά «Ο πατρο-Κοσμάς της Κανάνγκα». Στο τέλος του Μυστηρίου ο Σεβασμιότατος κ. Θεοδόσιος μετέφερε στους πιστούς τις ευλογίες του Μακαριότατου Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου του Β΄, ο οποίος πάντοτε μεριμνά για την πνευματική πρόοδο των Μητροπόλεων του Πατριαρχείου. Στη συνέχεια, ο Σεβασμιότατος επισκέφθηκε τους γηγενείς στα πτωχά σπιτάκια τους και μοίρασε ευλογίες.

Με την ολοκλήρωση της επισκέψεως επιβιβάστηκαν τόσο ο ίδιος όσο και η συνοδεία του ξανά σε μηχανάκι, για να φθάσουν στο σημείο όπου βρισκόταν το αυτοκίνητο για την επιστροφή τους στην Κανάνγκα. Στο δρόμο επισκέφθηκαν για λίγο και την ενορία Νσαπού και ο Μητροπολίτης ευλόγησε και τους εκεί πιστούς. Η Ορθοδοξία τρέχει στο Κονγκό σαν βίαιος άνεμος.

Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν!!!

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Κανάγκας

Πνευματικοί αντίλαλοι από την Ιερά Επισκοπή Τολιάρας & Ν. Μαδαγασκάρης

«Ο Ιορδάνης του Ιορδάνου» (14 Ιανουαρίου 2021)

Με μια ανάρτηση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομος γράφει:

«Και τι, τέλος πάντων, είναι η πίστη στον Θεό; Η πίστη μοιάζει, θαρρώ, με την εμπιστοσύνη των παιδιών στα χέρια των γονιών τους. Μπορεί γύρω το σύμπαν να φλέγεται, μπορεί ο θάνατος να μαστιγώνει την οικουμένη, ένα μωρό όμως πάντα θα κοιμάται ήρεμο σε κάποια αγκαλιά. Έτσι κι εμείς, προσπαθούμε να κλείσουμε τα μάτια για τον κόσμο και να παραδοθούμε στην ασφαλή αγκάλη του Πατρός μας.

Σαν τον μικρό Ιορδάνη, ανήμερα των Θεοφανίων, δίχως κλάμα, δίχως ταραχή, τρεις φορές βυθισμένος στα ρείθρα, τρεις φορές νεκρός για τον κόσμο και συνάμα «συναναστημένος τῷ Θεῷ», δεν

άνοιξε ποτέ τα βλέφαρα του, ίσως γιατί το Φως που αντίκριζε στον ύπνο του να μην έμοιαζε με κανένα ψέμα του κόσμου τούτου».

«Οι Ορθόδοξοι εδώ στην Αφρική ζούμε από και για τη Θεία Κοινωνία» (15 Δεκεμβρίου 2020)

«Λυπάμαι και ντρέπομαι συνάμα, γιατί δε μπορώ να διατυπώσω επιτυχώς τη μεγάλη θεολογία της Εκκλησίας μας περί της Θείας Κοινωνίας, ειδικά αυτές τις μέρες, μπορώ όμως να βεβαιώνω πάντες όσο υπάρχω γι' αυτό που ουρλιάζει μέσα μου και συνάμα μέσα στο Σώμα της Εκκλησίας εδώ στην Αφρική: Οι Ορθόδοξοι ζούμε από και για τη Θεία Κοινωνία!» αναφέρει σε ανάρτησή του ο Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομος.

Περί Αγάπης

Τότε μόνο ζούμε πραγματικά – όταν αγαπάμε! Η ανάγκη είναι αληθινά η ίδια η ζωή, είναι η γέφυρα που μας ενώνει με τον Θεό, το ελιξίριο της ευτυχίας, είναι η πανάκεια κάθε κακού, το ισχυρότερο κίνητρο για κάθε καλό έργο. Η αγάπη δεν είναι αφηρημένη αλλά ΑΓΑΘΟ που το οφείλουμε σε όλους!

Σε ώρες βαθιάς περισυλλογής έτσι εκφράστηκε με την πένα του ένας μεγάλος Άγιος: **«Ο Κύριος μάς κρατεί ακόμη πάνω στη γη, ώσπου η αγάπη προς τον Θεό και τον πλησίον διαποτίσει όλη την καρδιά μας. Αυτό είναι που περιμένει από όλους μας. Άλλον προορισμό δεν έχουμε»**.

Όλοι οι χριστιανοί αποτελούμε κυριολεκτικά ένα πνευματικό σώμα με κεφάλι τον Χριστό. Η δε αγάπη είναι εκείνη που συνδέει τα μέλη αυτού του σώματος, δηλαδή όλους εμάς με τον Θεό και μεταξύ μας. Γι' αυτό και η Αγία Γραφή αποκαλεί την αγάπη «σύνδεσμον της τελειότητας». «Εάν αγαπάμε αλλήλους, ο Θεός εν ημίν μένει και η αγάπη αυτού τετελειωμένη εστίν εν ημίν». Όποιος λοιπόν, δεν αγαπά είναι αποκομμένος από το σώμα του Χριστού. Θα εννοήσουμε αυτό καλύτερα αναφερόμενος στο «μέγα μυστήριο», όπως χαρακτηρίζει ο Παύλος.

Όταν πρωτοείδε ο Αδάμ την Εύα, η οποία είχει πλασθεί από την πλευρά του, αναφώνησε από αγαλλίαση και όντας έτοιμος να την αγκαλιάσει: «οστούν εκ των οστέων μου και σαρξ εκ της σαρκός μου».

Ενώθηκαν έτσι μεταξύ τους «και οι δύο έγιναν σάρκα μία». Προηγουμένως, ο Θεός είχε δώσει τη μαρτυρία ότι «δεν ήταν καλό ο άνθρωπος να μένει μόνος».

Το μυστήριο τούτο προετύπωνε την ένωσή μας με τον Θεό. Όπως δηλαδή οι πρωτόπλαστοι ενώθηκαν σαρκικά και βρήκαν την πληρότητά τους. Κατά τον ίδιο τρόπο και οι πιστοί ενώνονται πνευματικά με τον Θεό δια μέσου του Χριστού και απολυτρώνονται. Και όπως τότε «δεν ήταν καλό ο άνθρωπος να μένει μόνος», έτσι και εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε χωρίς την μυστηριακή ένωσή μας με τον Κύριόν μας και Νυμφίο μας. Και επειδή οι χριστιανοί μετέχουμε στο ίδιο σώμα του Χριστού για τον λόγο αυτόν είμαστε, κατά τη Γραφή: «μέλη ο ένας του άλλου» ή «αδελφοί». Αλλά «ο Θεός αγάπη εστίν». Άρα, πρέπει και εμείς να γίνουμε αγάπη. «Ο μένων εν τη αγάπη, εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ».

Όποιος θέλει να πληρωθεί από ειρήνη και ευφροσύνη, ας επιδιώξει να αγαπήσει τους συνανθρώπους του. Και όταν επιτύχει αυτό, θα διαπιστώσει κατάπληκτος ότι θα έχει κατορθώσει και κάθε άλλη αρετή! Οι Πατέρες της Εκκλησίας τονίζουν και αυτοί ότι «η τέλεια αγάπη είναι άπτωτη», δηλαδή αποτρέπει από κάθε αμαρτία. Από το άλλο μέρος η έλλειψη αγάπης και σοβαρή αρρώστια είναι, αλλά και πρόξενος αμαρτίας.

Δε μας νεκρώνει μόνο πνευματικά, αλλά και μας βασανίζει με πανοειδείς ψυχοσωματικές ασθένειες. Αντίθετα, η μεγάλη αγάπη θεραπεύει πολλές αρρώστιες. «Γι' αυτό θλίβεσθε στα σπλάχνα σας», γράφει ο Παύλος στους Κορινθίους, γιατί τους έλειπε η αγάπη. Και να το φάρμακο που τους συνιστά: «Πλατύνατε τας καρδίας σας». Τι βάθος κρύβουν τα λόγια του Χριστού που για καλό δικό μας, μας ετόνισε: «Αγαπάτε τους εχθρούς υμών, ευλογείτε τους καταραμένους υμάς, καλώς ποιείτε τοις μισούσιν υμάς και προσεύχεσθε υπέρ των επηρεαζόντων υμάς και διωκόντων υμάς». Δεν πρέπει τον κακό άνθρωπο να μισούμε αλλά το διάβολο και την κακία που ευθύνονται για το κατάντημά του.

Είναι τεράστια η δύναμη της αγάπης που αν επικρατούσε παντού, ούτε φτωχοί θα υπήρχαν, ούτε πλούσιοι, ούτε κοινωνικές διακρίσεις, ούτε αδικίες, ούτε νόμοι, ούτε δικαστήρια, ούτε πόλεμοι και γενικά η κακία θα ήταν άγνωστη μεταξύ των ανθρώπων.

Όποιος απέκτησε την αγάπη λαμπρύνεται και στα εξωτερικά του χαρακτηριστικά και εξελκύει όλους κοντά του με τη συμπαθητικότητά του. Παύει να φοβάται, γιατί ο φόβος είναι ανάλογος με την αγάπη που λείπει. Ποια μητέρα φοβάται τα παιδιά της;

Ακόμη, η αγάπη γιγαντώνει την πίστη και σαν θεία επωδός κατακαίει τους δαίμονες.

Ιωάννης Θεοδωρόπουλος
Απόστρατος Π.Ν. συγγραφέας

Απ' τη γραφίδα των νέων του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Ιεραποστολή και COVID-19

Εδώ και σχεδόν ένα χρόνο, η πανδημία που πλήττει την ανθρωπότητα έχει σαφέστατα περιορίσει και τις σχετικές με την Ιεραποστολή ευκαιρίες. Δράσεις που η ομάδα νέων του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. συμμετείχε, όπως οι μηνιαίες συναντήσεις, οι συζητήσεις με ιεραποστόλους, η συμμετοχή σε εκδηλώσεις κ.ά., φαντάζουν αρκετά μακρινές και μας κάνουν να νιώθουμε πως η καραντίνα είναι «χαμένος χρόνος» για τη σχέση μας με την Ιεραποστολή.

Υπάρχει, ωστόσο, τρόπος να αξιοποιήσουμε αυτή τη δύσκολη περίοδο, αν τη δούμε σαν μια ευκαιρία πνευματικής ανασύνταξης: Έχουμε περισσότερη ώρα για να προσευχηθούμε υπέρ των ιεραποστόλων και των αδελφών μας σε όλο τον κόσμο. Μπορούμε να αφιερώσουμε χρόνο στην πνευματική μελέτη σχετικά με την ιεραποστολή και στην ενημέρωσή μας για το τι συμβαίνει στα διάφορα ιεραποστολικά κλιμάκια. Το διάστημα αυτό είναι μια ευκαιρία για σκέψη και περισυλλογή σχετικά με το σπουδαίο αυτό ζήτημα της ιεραποστολής και τι τελικά σημαίνει για τον καθένα από εμάς.

Ας φέρνουμε στο μυαλό μας πως τη στέρηση που εμείς αντιμετωπίζουμε, τόσο των ιεραποστολικών αυτών ευκαιριών όσο και της Θείας Λατρείας γενικότερα, πολύ πριν την πανδημία πρώτοι τη βίωναν και τη βιώνουν οι αδελφοί μας στην Αφρική και τα άλλα μέρη του κόσμου. Πολλές φορές μένουν για μήνες αλειτούργητοι, έχουν πολύ λιγότερες από εμάς πνευματικές ευκαιρίες και είναι αρκετά δύσκολο να βρεθούν σε μια πνευματική συντροφιά. Ποτέ, όμως, το χαμόγελο και το «Δόξα τω Θεώ» δε λείπει από τα χείλη τους!

Μαρία Μαυρίδη

Είναι δύσκολο να μιλήσεις για ιεραποστολή μέσα σε μια περίοδο που τα πάντα είναι κλειστά, που δεν υπάρχει η ελευθερία να μετακινηθείς ούτε ακόμα και μέχρι την Εκκλησία της γειτονιάς, διότι θεωρείται «επικίνδυνη». Παρόλα αυτά, ιεραπόστολοι στην μακρινή Αφρική, των πολλών γνωστών προβλημάτων και με τις πολλές αρρώστιες, δείχνουν ότι αυτό είναι εφικτό. Η Ιεραποστολή δεν σταματάει ποτέ, ακόμα και κι αν όλες οι ελευθερίες καταπατούνται πάντα υπάρχουν τρόποι να δεις, να γευθείς και να δράσεις «Ιεραποστολικά». Ένας εύκολος τρόπος «να δεις» είναι και το διαδίκτυο, όπου σχεδόν όλα τα ιεραποστολικά κλιμάκια χρησιμοποιούν. Παρακολουθώντας «βίντεο» στα μέσα κοινωνική δικτύωσης παρατήρησα ότι οι εκκλησίες στη Σιέρα Λεόνε - ναι στη χώρα που πέρασε και την τρομερή πανδημία του Έμπολα -λειτουργούν κανονικά με τον κόσμο και τον π. Θεμιστοκλή να φορούνε μάσκες. Αλήθεια, αυτό το πράγμα δεν μπορεί να το σκεφτεί μια χώρα του ανεπτυγμένου δυτικού κόσμου και το σκέπτεται η πιο φτωχή χώρα του κόσμου; Ελπίζω τέτοιες ενέργειες να μας γίνονται παράδειγμα, πρώτα για εμάς που μπορεί να «φοβόμαστε» την εκκλησία και ύστερα για τις αρχές του τόπου μας.

Γιάννης Μπέκος

Εντοπίζω την επιθυμία της χήρας να προσφέρει στο "κυτίο της φιλανθρωπίας", παρά την δυσμενή κατάσταση στην οποία βρισκόταν. Κατάσταση η οποία, μπορούμε εύκολα να υποθέσουμε ότι δεν ήταν προσωρινή. Κι εδώ, θεωρώ, ότι πρέπει να σταθούμε. Ο νέος Κορονοϊός είναι προσωρινός, με πολλές ενδείξεις για σύντομη επιστροφή, με τη βοήθεια του Θεού πάντα, στην προηγούμενη κανονικότητα. Έχει προκαλέσει πληγές σωματικές, ψυχικές και οικονομικές, μεγαλύτερες ή μικρότερες που απομακρύνουν τον άνθρωπο, προπάντων από το Θεό και από το συνάνθρωπο. Αλλά, ας αντιληφθούμε την προσκαιρότητα της συνθήκης αυτής, και όπως η "χήρα" ας χαρίσουμε στον αδερφό το "δίλεπτό". Είτε αυτό είναι μία οικονομική βοήθεια, μία αγαπητική κουβέντα, δύο λόγια προσευχής.

Ελένη Μαυρίδη

Ένα καντηλάκι αναμμένο
Μία συνεχής προσευχή
Ν' αποτελέσει ετούτη η μπόρα
Μία νέα αρχή
Αυτή εδώ λοιπόν την ώρα, στέκομαι σκεπτική
Ο νους μου τρέχει στους πονεμένους που έχουν λαβωθεί
Δεν είναι ασθένεια σώματος αλλά κυρίως πνευματική
Ας βοηθήσει η Παναγιά να γίνουμε κοινωνοί
Του Αγίου Πνεύματος η Χάρη να μας σκεπάζει κάθε αυγή
Και να μας δείχνει την πορεία προς τον Λυτρωτή
Ο φόβος όλος να εκλείψει από το βάθη της ψυχής
Και Χριστιανοί να γίνουμε όντως ετούτης εδώ της γης
Πού είναι οι ήρωες και οι αγωνιστές;
Που είναι οι μάρτυρες και οι ασκητές;
Ανοίξτε όλοι το Ψαλτήρι όπως νουθετούν
Οι πραγματικοί ταγοί του τόπου που ανησυχούν
Ας ανυψωθούν τα χέρια εις τον ουρανόν
Και η καρδιά να γίνει έδρα εις τον Χριστόν
Θα έρθει τότε του Λόγου ο ευαγγελισμός
Να γίνουμε απόστολοι του Φωτός.

Φιλοθέη Παππά

Σκίτσο Ελένης Βρανά

"Πλανήτης γη και covid-19"

Ιεραποστολή εν μέσω covid; Γίνεται ιεραποστολή τώρα;

Πώς; Αφού δεν μπορώ να ταξιδέψω, δεν μπορώ να επικοινωνήσω, δεν μπορώ... δεν μπορώ...

Κι όμως γίνεται! Ανάποδα! Γίνεται ιεραποστολή σ' εμάς! Οι ορθόδοξοι αδελφοί μας ανά τον κόσμο έγιναν δάσκαλοί μας! Κοινωνούν χωρίς να φοβούνται, έχουν ελπίδα χωρίς να γκρινιάζουν, έχουν Πίστη χωρίς να αναστατώνονται διαρκώς...

Και οι ιεραπόστολοι που βρίσκονται κοντά τους προσπαθούν να στηρίξουν εμάς τους Έλληνες! Με ένα άρθρο τους, με μια ομιλία τους, με τον πατερικό τους λόγο!

Εμάς! Που μέχρι τώρα πιστεύαμε ότι εμείς τους βοηθάμε, όντας σε καλύτερη κατάσταση όπως νομίζαμε...

Ας τους ευγνωμονούμε και ας τους προσφέρουμε κι εμείς το ελάχιστο. Την προσευχή μας, την επικοινωνία μας -μέσω του διαδικτύου, γιατί όχι;-, τη συνδρομή μας.

Γιατί το έργο της ιεραποστολής δεν το σταματάει κανένας ιός και καμία κρίση...

Βασιλική Μπέκου

Σε αυτή τη δύσκολη περίοδο που διανύει τόσο η Ελλάδα μας όσο και ο κόσμος όλος, κάτι που μας βασανίζει είναι το πώς επηρεάζεται το έργο της Ιεραποστολής. Μπορεί εμείς να μην μπορούμε να βοηθήσουμε όσο έμπρακτα επιθυμούμε, έστω και στα μετόπισθεν, αλλά τουλάχιστον οι προσευχές όλων μας για τους αδερφούς μας εκεί είναι αδιάκοπες. Αν και το πρόβλημα στην υγεία εκεί είναι πολύ δυσκολότερο απ' ότι εδώ, είμαστε σχεδόν βέβαιοι ότι συνεχίζουν να ζουν τον Θεό καθημερινά μέσα στην καρδιά τους. Ας δίνει Εκείνος το έργο Του να καρποφορεί, παρά τις αντίξοες συνθήκες!

Ανδρονίκη Μαυρίδη

Μέσα σε όλες τις στερήσεις και τους περιορισμούς που ζήσαμε αυτόν τον χρόνο, ίσως κάπως να νιώσαμε πιο πολύ τους ανθρώπους στην Αφρική. Ίσως να καταλάβαμε πώς είναι να μην μπορούν να εκκλησιαστούν οι άνθρωποι όποτε θελήσουν, να μη ζουν με όλες τις ανέσεις, αλλά με χίλιους δυο περιορισμούς καθημερινά. Πράγματα που κι εμείς τα είχαμε δεδομένα μέχρι τώρα. Ίσως τελικά, μέσα από όλο αυτό το άσχημο βίωμα του τελευταίου χρόνου, να καταφέρουμε λίγο περισσότερο να σκεφτόμαστε τους αδερφούς μας στην Αφρική και να τους έχουμε πιο πολύ στην προσευχή μας, τώρα που νιώθουμε έστω και λίγο πώς είναι μια ζωή με στέρηση «βασικών» πραγμάτων.

Γεωργία Μαυρίδη

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2020

«Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία»

Το μήνυμα των Αγγέλων από τους ουρανούς προς την ανθρωπότητα έχει ιδιαίτερη βαρύτητα και σήμερα για όλους τους λαούς πάνω στη γη, οι οποίοι ταλαιπωρούνται από τη σύγχυση, το άγχος, την ανασφάλεια, τις φονικές συρράξεις, την εκμετάλλευση και τις θλιβερές συνέπειες της επιδημίας. Το ερώτημα είναι: πού θα φθάσουμε με αυτή την κατάσταση; Μαζί με όλα τα άλλα καθημερινά προβλήματα, στις ανθρώπινες κοινωνίες, προστέθηκαν και τα ψυχολογικά: η κατάθλιψη, η απελπισία, η τάση για αυτοκτονία.

Ο προφητικός λόγος πάντοτε προειδοποιεί: «οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀπολοῦνται» (Ψαλμ. 72 [73], 27), είτε ως άτομα, είτε ως έθνη. Αμέτρητες φορές στην ιστορία της ανθρωπότητας έχουν επαληθευθεί οι θεόπνευστοι αυτοί λόγοι. Επομένως, μόνον με την επιστροφή στον Θεό μπορεί να σωθεί ο κόσμος. Ειδικότερα, εμείς οι Ορθόδοξοι καλούμαστε να δίνουμε την καλή μαρτυρία της πίστεώς μας, ώστε να μπορούν και άλλοι να βρούν τον δρόμο τους προς τον Σωτήρα Ιησού.

Όταν γεννήθηκε ο Χριστός, έσπευσαν να τον προσκυνήσουν άνθρωποι με ταπεινό φρόνημα· όχι μόνον οι απλοϊκοί ποιμένες αλλά και οι σοφοί Μάγοι από την Ανατολή, οι οποίοι δε δίστασαν να κάμψουν τα γόνατα και να αποδώσουν τον σεβασμό τους μπροστά στο θείο Βρέφος. Οι θρησκευτικοί άρχοντες των Ιουδαίων γνώριζαν από τα βιβλία των Προφητών ότι θα έρθει ο Μεσσίας στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας, καθώς φάνηκε και από την πληροφορία που έδωσαν στον Ηρώδη. Όμως δεν έσπευσαν να επισκεφτούν τον Ιησού, παρ'όλο που η Βηθλέμ απέχει μόλις οκτώ χιλιόμετρα από την Ιερουσαλήμ. Και όταν αργότερα οι άρχοντες της Ιερουσαλήμ ασχολήθηκαν με τον Ιησού, ο αποκλειστικός τους σκοπός ήταν να τον εξοντώσουν.

Ο Κύριος είπε: «διδαχτεῖτε ἀπό τό δικό μου παράδειγμα, γιατί εἶμαι πρᾶος καί ταπεινός στήν καρδιά, καί οἱ καρδιές σας θα βροῦν ξεκούραση» (Ματθ. 11,29). Όλοι γνωρίζουμε πόσο απλός και ταπεινός ήταν ο Κύριος από τη γέννησή Του μέχρι τη σταυρική Του θυσία. Γι' αυτό, μόνον οι ταπεινές και απλές ψυχές μπορούν να προσεγγίσουν, να γνωρίσουν και να ενωθούν με τον ταπεινόν Ιησούν και να βρούν κοντά Του ανάπαυση, ειρήνη και αληθινή χαρά. Με το παράδειγμά μας και με την προσευχή μας, αδελφοί, ας βοηθήσουμε και άλλους να προσεγγίσουν τον Σωτήρα Χριστόν, να φωτιστούν οι ψυχές τους και να Τον δεχτούν, ώστε να απολαύσουν την πραγματική χαρά κι ειρήνη, που Εκείνος προσφέρει.

Συγχρόνως, αδελφοί μου, ιδιαίτερα αυτές τις άγιες ημέρες, ας ενδιαφερθούμε για τους αδελφούς

μας που είναι ασθενείς, πάσχουν και υποφέρουν από διάφορες αιτίες. Ας κάνουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε γι› αυτούς, παρακινώντας και άλλους καλοπροαίρετους συνανθρώπους μας, για να τους συμπαρασταθούν κατά τις δυνατότητές τους.

Αλλά, ας έχουμε στις προσευχές μας και όλον τον κόσμο, ο οποίος βασανίζεται από την επάρατη πανδημία του COVID-19. Ας παρακαλέσουμε τον Λυτρωτή μας για όλους τους λαούς της γης, για τους ασθενείς, τους κατάκοιτους, τους αστέγους, τους αιχμαλώτους, τους φυλακισμένους, τους πεινασμένους, για όσους ευρίσκονται σε εμπόλεμες ζώνες, τους πρόσφυγες. Αλλά και για όλους εκείνους που ζουν στο σκοτάδι της άγνοιας του αληθινού Θεού και βρίσκονται σε απόγνωση.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, όπως ψάλλουμε στους ύμνους της εορτής, η Γέννηση του Σωτήρα είναι ένα ιστορικό γεγονός, όμως εμείς το βιώνουμε ως τωρινό και ενεστωτικό. Γι' αυτό και συχνά επαναλαμβάνεται η λέξη «σήμερον». Μέσα στον λειτουργικό χρόνο που τελούνται τα ιερά μυστήρια της Εκκλησίας όλα τα γεγονότα της θείας Οικονομίας, της λυτρωτικής παρουσίας τους Υιού του Θεού πάνω στη γη, επαναλαμβάνονται εδώ και τώρα μυστικά, ώστε να μετέχουμε οι πιστοί της σωτηρίας που μας χαρίζουν. Γι αυτό και στη χριστουγεννιάτικη Θεία Λειτουργία, μπορούμε κι εμείς σήμερα να ψάλλουμε μαζί με τους Αγγέλους το «δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ», να αντικρύζουμε μαζί με τους ποιμένες το θείον «Βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ»· και μαζί με τους Μάγους της Ανατολής να προσκυνούμε τον Βασιλιά των ψυχών μας, προσφέροντας τα δώρα μας: αντί χρυσού, τις καρδιές μας φάτνες θερμές από αγάπη, για να έλθει να κατοικήσει· αντί σμύρνα, την ειλικρινή μετάνοιά μας για τις αμαρτίες μας· και αντί λιβάνι, την ολόψυχη λατρεία και ευγνωμοσύνη μας για την ενανθρώπησή Του και τη σωτηρία που μας χαρίζει από τη φθορά και τον θάνατο.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, εύχομαι να ζήσετε τα Χριστούγεννα με υγεία, βαθειά πίστη κι ευγνωμοσύνη στον Κύριό μας που προσέλαβε τη δική μας ανθρώπινη μορφή, για να της χαρίσει τη ζωή και την Ανάσταση και να εορτάσετε χαρούμενα και ειρηνικά με τα αγαπημένα σας πρόσωπα.

Ευλογημένα Χριστούγεννα!

† Ὁ Πισιδίας Σωτήριος

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΙΣΙΔΙΑΣ
IC XC
NI KA

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ 2021

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου εν Κυρίω,

Το έτος 2020, που μόλις αποχαιρετίσαμε, ήταν για την ανθρωπότητα, ως γνωστόν, ένα έτος βαθειάς κρίσης, η οποία έκρινε την αγάπη, την υπομονή και την ανθρωπιά μας. Η κρίση σε επίπεδο υγείας, οικονομίας, παιδείας, ανεργίας, κοινωνικών και ψυχολογικών προβλημάτων δοκίμασε τις αντοχές των ανθρώπων.

Αλλά όπως έχει διαπιστωθεί, η συνεχιζόμενη πολυεπίπεδη κρίση, λειτούργησε και ως ευκαιρία για διόρθωση νοοτροπίας και συμπεριφοράς σε διαπροσωπικό επίπεδο. Έφερε, δηλαδή, θετικές αλλαγές στις σχέσεις των ανθρώπων, που θα ήταν αδύνατον να γίνουν χωρίς το «τσουνάμι» που προκάλεσε ο COVID -19. Αρκετοί, ευτυχώς, συνειδητοποίησαν τώρα, ότι ο Θεάνθρωπος και όχι ο άνθρωπος είναι το κέντρο του κόσμου. Κατάλαβαν καλύτερα ότι ο άνθρωπος δεν είναι παντοδύναμος και ότι ο λόγος του Χριστού: «χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν» (Ιω. 15:5) έχει διαχρονική ισχύ. Έπαψαν να πιστεύουν και να σκέφτονται εγωκεντρικά και ομολόγησαν με ταπείνωση και αυτοκριτική την ανθρώπινη αδυναμία τους και τα περιορισμένα όριά τους. Επικοινώνησαν καλύτερα με τους οικείους τους και με τους διπλανούς τους. Συνεργάστηκαν για την προσφορά βοήθειας και αλληλεγγύης στους αρρώστους, στους φτωχούς και στους κάθε λογής αναγκεμένους. Έγιναν οι ίδιοι «ο πλησίον» σε συνανθρώπους τους και έπαψαν να ρωτούν με διάθεση αυτοδικαίωσης «και τις εστί μου πλησίον;» (Λκ. 10:29).

Συνεπώς τον νέο χρόνο 2021, που η αγαθότητα και η φιλανθρωπία του Θεού μας χάρισε, μπορούμε, εάν τον χρησιμοποιήσουμε σωστά, να τον κάνουμε ευκαιρία ξεπεράσματος της κρίσης. Με ακράδαντη ελπίδα πως ό,τι επιτρέπει ο Θεός είναι πάντοτε ωφέλιμο για την σωτηρία μας, μπορούμε να προχωρήσουμε με το κεφάλι ψηλά και με εσωτερική δύναμη για να νικήσουμε το ποικιλόμορφο κακό που βρίσκεται μέσα μας και γύρω μας. Στηριγμένοι απόλυτα στην θεία βοήθεια και προστασία δε θα μας αγγίξει η απογοήτευση, η μελαγχολία, η απελπισία, ο φόβος, το άγχος και δε θα εγκαταλείψουμε τον αγώνα «στη μέση του δρόμου» προς την Βασιλεία του Θεού.

Ευρισκόμενοι στο ξεκίνημα ενός νέου χρόνου της ζωής μας ας παρακαλέσουμε «τον εκ Πατρός προελθόντα προαιώνιον και άναρχον Θεόν Λόγον και επ᾽ εσχάτων ανατείλαντα εκ Παρθένου» να μας χαρίσει «πίστιν ακαταίσχυντον, ελπίδα βεβαίαν, αγάπην ανυπόκριτον». Επιπλέον, ας τον ικετεύσουμε εκτενώς να ευλογήσει του «έτους εισόδους τε και εξόδους», καθώς και τις «πράξεις, έργα, λόγους και ενθυμήσεις», ώστε με αταλάντευτη εμπιστοσύνη στην θεία Πρόνοια «εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα».

Μαζί με τον Σεβ. Μητροπολίτη Πισιδίας Σωτήριο, τους Κληρικούς και τους Συνεργούς μας εν Κυρίω απευθύνουμε σε όλους τις πλέον θερμές και εγκάρδιες ευχές μας για ένα ευλογημένο και πνευματικώς καρποφόρο Νέον Έτος για Εσάς, τις Οικογένειές σας, την Πατρίδα μας και την Παγκόσμια Κοινότητα.

Μετά πολλής αγάπης και εξιδιασμένης τιμής εν Χριστώ Ιησού,

† **Ο Κορέας Αμβρόσιος**

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2020
ΘΕΒ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΣ & ΦΙΕΡΙ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

KISHA ORTHODHOKSE AUTOQEFALE E SHQIPËRISË
MITROPOLIA E SHENJTË E APOLLONISË & FIERIT
FIER

Χριστούγεννα 2020

Προς:
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΟΜΙΛΟ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΤΡΥΓΟΝΟΣ 3-7 ΚΥΨΕΛΗ
Τ.Κ. 113 64 ΑΘΗΝΑ, GREECE

Χρόνια πολλά!

Το μεγαλύτερο σκοτάδι, λένε, είναι λίγο πριν ανατείλει ο ήλιος. Αυτές τις μέρες όλη η ανθρωπότητα διανύει μια σκοτεινή περίοδο, λόγω της πανδημίας του Covid-19. Όμως η γέννηση του Χριστού, ο «Ήλιος της Δικαιοσύνης» που γιορτάζουμε με τα Χριστούγεννα, μας φερνει την ελπίδα πως αυτό το πνευματικό, κοινωνικό αλλά και οικονομικο σκοτάδι θα πέρασει. Δεν αργεί η ώρα που ο πόνος, η θλίψη και η φτώχεια θα δώσουν τη θέση τους στην ελπίδα, τη χαρά και την ευημερία. Αυτό θα συμβεί όταν θα επιτρέψουμε στις ψυχές μας να λάμψουν από το «Θείο Φως» με το δώρο της μετάνοιας για τις αμαρτίες μας, με το δώρο της δικαιοσύνης απέναντι στις αδικίες, με το δώρο της συγχώρεσης απέναντι στους εχθρούς και στους αντιπάλους μας, όπως και με το δώρο της συμπαράστασης και της αγάπης προς τους ανθρώπους που βρίσκονται σε ανάγκη και προς κάθε συνάνθρωπο μας.

Καλά Χριστούγεννα!

Ευλογημένο το νέο Έτος!

Εν Χριστώ αγάπη
Ο Απολλωνίας και Φίερι

† Νικόλαος

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ 2021

ΣΕΒ. ΚΑΝΑΓΚΑΣ κ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ

Αγαπητοί μου αδελφοί και συνεργάτες,

Θέλω να ευχηθώ από τα βάθη της καρδιάς μου σε όλους τους Ιεραποστολικούς Συλλόγους, αλλά και σε όλους τους αδελφούς συνεργάτας της Μητροπόλεως Κανάγκας το νέο έτος 2021 να σκορπίσει χαρά, υγεία, ευλογία και κάθε ευλογητή προσδοκία σε όλους.

Εσείς είστε οι άνθρωποι μου, οι άγγελοι μου που τρέχετε συνεχώς και συνδράμετε στο Ιεραποστολικό μας έργο. Χωρίς εσάς τι θα κάναμε; Η Κανάγκα πηγαίνει μπροστά, διότι εσείς ξέρετε να αγαπάτε και να ακούτε την προτροπή του Θεού που καλεί όλους μας να μεταδώσουμε το φως Του σε όλα τα έθνη, ο καθένας με τον δικό του τρόπο και με τη δική του προσφορά.

Σας ευχαριστώ, σας αγαπώ και σας ευγνωμονώ.

Ευλογημένο το 2021.

† Ο Κανάγκας

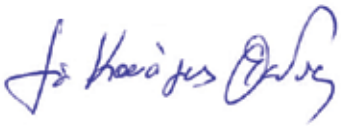

Θεοδόσιος

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΟ 01/07/2020 ΕΩΣ 30/09/2020

Υπερ σκοπών Ιεραποστολής α πό 01/07/2020 έως 30/09/2020	Ποσό
Αγγελίδου Ελένη	30.00
Αλεξάνδρου Αλέξανδρος	20.00
Ανώνυμος	5.00
Ανώνυμος	200.00
Ανώνυμος	20.00
Ανώνυμος	30.00
Αποστολόπουλος Νικόλαος	51.18
Αρβυθάς Ηλίας	80.00
Ασπιώτης Νικόλαος	15.00
Βαρλαμής Νεοπτόλαιμος	50.00
Γεωργαλά Αικατερίνα	20.00
Γεωργοπούλου	100.00
Γκίνη Μαρίνα	90.00
Δημήτριος	20.00
Δουβλής Αριστείδης	30.00
Θεοχάρη Ιωάννα	30.00
Καραθανάση Μαρία	30.00
Κατοστάρα Σταυρούλα	50.00
Κοντούλη Αικατερίνα	10.00
Κότσικος Δημήτριος	50.00
Λαγός Δημήτριος	15.00
Λεοντιάδης Νικόλαος	300.00
Μάινας Χάρης	60.00
Μανουσάκη Πιερρίνα	50.00
Μαραβέλια Σωτηρία	20.00
Ματσαγγούρα Βασιλική	20.00
Μελισσαρόπουλος Απόστολος	20.00
Μπότη Ουρανία	50.00
Νταλιάνης Φιλόθεος	60.00
Ντουντουνάκης Ιωάννης	120.00
Παναγιωτοπούλου Αφροδίτη	200.00
Παναγιωτοπούλου Χ.	20.00
Πρωτονοταρίου Βάγια	40.00
Ρούσσου Ειρήνη	50.00
Σαμαρτζής Παύλος	30.00
Σκανάκης Ευάγγελος	30.00
Στεργιούλης Βασίλειος	50.00
Ταστάνη Μαρία	10.00
Τσεβά Παναγιώτα	100.00
Τσέλου Μαρία	150.00
Φράγγου Αρετή	300.00
Φωτάκη Ευδοκία	1,000.00

Υπέρ Ανεγέρσεως Ι.Ναών 01/07/2020 έως 30/09/2020 Υπέρ Ανεγέρσεως Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας	Ποσό
Βάγγου Γεωργία	20.00
Βασιλπάς Γεώργιος	20.00
Νικολάου Νικολέττα	10.00
Παπαδημητρίου Σοφία	30.00
Παπαχρήστου Αθανάσιος	30.00
Σανιδάς Σωτήριος	50.00
Στίγκας Σάββας	50.00
Υφαντής Χαράλαμπος	100.00

Φωτογραφία εξωφύλλου:

MY RAFIKI,
Εὐδοκία Ταμπάκη

Αγαπητοί αναγνώστες, σε κάποια αντίτυπα του προηγούμενου τεύχους του «Ιεραποστολικού Ταχυδρόμου» αρθμ.152 έγινε λάθος από το τυπογραφείο στην βιβλιοδεσία τους. Ζητούμε συγνώμη γι' αυτό το συμβάν. Εάν κάποιος έλαβε ελλαττωματικό τεύχος παρακαλώ να επικοινωνήσει με τον Όμιλό μας τηλεφωνικά ή με e-mail, ώστε να του αποστείλλουμε το σωστό τεύχος.

Εκ του Δ.Σ. του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

- **Μήνυμα του Πνευματικού πατρός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.**
  «Ἐπεφάνη ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις...» 3
- **Επίκαιροι Ιεραποστολικοί Στοχασμοί**
  Σκέψεις στο κατώφλι του Νέου Χρόνου 6
  Θεο-εγκατάλειψη και το «ουράνιο επιτίμιο» του COVID-19 8
  Θεία Κοινωνία: Μία μαρτυρία από την Αφρική 11
  Ένας Ιεραπόστολος στην Ταϊβάν:
  «Κηρύττω, όταν αξιώνομαι να τελώ τη Θεία Λειτουργία» 13
  Τα πρώτα βήματα και οι πρώτες εντυπώσεις από το Ιεραποστολικό
  Κλιμάκιο στην Ντόντομα της Τανζανίας 15
  Στη μνήμη του μακαριστού Ιεραποστόλου του Κονγκό
  πατρός Κοσμά Γρηγοριάτη. 19
- **Υπαπαντή:** Η Ορθόδοξη γιορτή της μητέρας στις 2 Φεβρουαρίου 20
- **Νέα από τα Ιεραποστολικά Μέτωπα**
  Χριστούγεννα, ένας άλλος απολογισμός μέσα από την πανδημία 24
  Καμερούν Χριστούγεννα - 26.12.2020 26
  Το Μυστήριο του Βαπτίσματος στην Ι.Μ. Κανάνγκας εν μέσω δυσκολιών 27
  Πνευματικοί αντίλλαλοι από την Ιερά Επισκοπή
  Τολιάρας & Ν.Μαδαγασκάρης. 28
- **Ψυχοφελείς πινελιές:** «Περί Αγάπης» 29
- **Άνοιγμα Νεανικής Καρδιάς**
  Απ' τη γραφίδα των νέων του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. - Ιεραποστολή και COVID-19 30
- **Επιστολές προς τον Π.Χ.Ο.Ο.Ι. από Ιεραποστόλους**
  Μήνυμα Χριστουγέννων 2020 Σεβ. Πισιδίας κ. Σωτηρίου 33
  Πρωτοχρονιάτικο μήνυμα 2021 Σεβ. Κορέας κ. Αμβροσίου 35
  Μήνυμα Χριστουγέννων 2020 Σεβ. Απολλωνίας & Φίερι κ. Νικολάου 36
  Πρωτοχρονιάτικο μήνυμα 2021 Σεβ. Κανάγκας κ. Θεοδοσίου 37
- **Δωρεές φίλων και συνεργατών** 38

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΤΡΥΓΟΝΟΣ 3 (ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr

Το E-mail της Ιεραποστολής είναι:
mail.ierapostoli@gmail.com

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας

PRESS POST
X+7
PRESS POST

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Κωδικός: 01-3914

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Οδός Τρυγόνος 3 (Ανω Κυψέλη) 113 64 Αθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας.

ΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» ΔΩΡΕΑΝ.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ ΑΝΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ WWW.IERAPOSTOLI.GR

Επίλεξε την αγάπη από το μίσος
Επίλεξε το χαμόγελο από το κατσούφιασμα
Επίλεξε να χτίξεις από το να γκρεμίξεις
Επίλεξε να επαινείς παρά να κατακρίνεις
Επίλεξε να ανακουφίξεις παρά να πληγώνεις
Επίλεξε να δίνεις παρά να αρπάξεις
Επίλεξε να συγχωρείς παρά να καταριέσαι
Επίλεξε να προσεύχεσαι παρά να απελπίξεσαι
Σίγουρα θα αισθανθείς καλύτερα
Σίγουρα θα γίνεις καλύτερος
Σίγουρα θα κάνεις κάποιους να νοιώσουν καλύτερα...

Ο Θεός η μόνη λύση!